

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze civile>Termene procedurale

Termene procedurale

În cazul în care aveți o problemă de drept civil și doriți să inițiați o acțiune în justiție, trebuie să știți că există un anumit termen de introducere a acțiunii.

Toate sistemele juridice moderne, inclusiv cele ale celor 28 de state membre, prevăd o limitare temporală a introducerii cererilor civile de chemare în judecată. Normele care reglementează termenele de decădere și de prescripție variază foarte mult în ceea ce privește durata termenelor, când anume începe să curgă termenul și ce eveniment sau acțiune suspendă sau întrerupe curgerea termenului. Legea aplicabilă cererii de chemare în judecată reglementează și termenul de prescripție care i se aplică acesteia.

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

Ultima actualizare: 18/01/2019

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Termene procedurale - Bulgaria

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

A) Dreptul la protecția judiciară a drepturilor materiale subiective este reglementat prin termenele de prescripție și de decădere prevăzute prin lege.

Termenul de prescripție reprezintă perioada de inactivitate a titularului unui drept subiectiv, a cărui expirare elimină posibilitatea acestuia de a solicita protecția juridică a dreptului respectiv. Expirarea unui astfel de termen de prescripție stinge nu numai dreptul material, ci și dreptul procesual activ și dreptul de executare. Prescripția nu se aplică în mod oficial, ci doar în urma unei opoziții din partea debitorului în fața instanței competente sau a unui executor judecătoresc.

Normele privind durata, încetarea și suspendarea termenelor de prescripție sunt prevăzute în Legea privind obligațiile și contractele (LCA). Termenul general de prescripție de cinci ani pentru toate cererile fără termene speciale. (Articolul 110 din LCA)

Pentru trei categorii de cereri termenul de prescripție este de trei ani (articolul 111 din LCA):

cereri salariale, pentru care nu este prevăzut niciun alt termen de prescripție

cereri de despăgubire și compensații care decurg dintr-un contract neexecutat

cereri pentru plata chiriilor, dobânzilor și a altor plăți periodice

De asemenea, termenul de prescripție este de trei ani pentru dreptul de a solicita anularea legală a contractelor afectate de vicii - încheiate în mod eronat sau ca urmare a fraudei ori sub amenințare - precum și a contractelor încheiate de către persoane neautorizate sau de reprezentanții acestora fără a îndeplini cerințele prevăzute de lege.

Pentru dreptul de a solicita anularea unui contract încheiat dintr-o necesitate excepțională sau ca urmare a unor condiții nefavorabile evidente termenul de prescripție este de un an (articolul 33 din LCA).

Pentru cererile privind deficiențe legate de vânzarea de proprietăți mobiliare sau de manopera defectuoasă într-un contract de producție - cu excepția lucrărilor de construcție, unde cererea este eliminată într-un termen general de cinci ani - termenul de prescripție este de șase luni (articolul 265 din LCA).

Termenul de prescripție începe să curgă de la momentul nașterii dreptului procesual activ, care depinde de natura dreptului material în cauză. Acesta poate fi momentul în care obligația contractuală a devenit exigibilă sau momentul comiterii actului ilicit ori momentul identificării făptuitorului în timpul comiterii actului ilicit/delictului, ori momentul predării bunului în contextul unei cereri privind existența unor defecte etc.

Termenul de prescripție nu poate fi redus sau prelungit prin acordul părților.

Termenul de prescripție poate fi întrerupt și suspendat.

Termenul de prescripție se încheie în cazurile prevăzute în mod exhaustiv la articolul 115 din LCA:

între copii și părinți, atunci când aceștia din urmă își exercită drepturile părintești;

între persoanele deținute în custodie sau sub tutelă și tutorii sau mandatarii lor, atâta timp cât durează custodia sau tutela respectivă;

între soți;

pentru cereri vizând bunuri care, prin lege sau prin ordin judecătoresc, fac obiectul unei administrări, introduse împotriva administratorului, atâta timp cât durează administrația;

pentru cereri de despăgubire depuse de entități juridice împotriva directorilor lor, cât timp aceștia se află în funcție;

pentru cereri ale minorilor și ale persoanelor puse sub curatelă, pentru perioada în care nu au beneficiat de un reprezentant legal și încă 6 luni după numirea unei astfel de persoane sau după data de la care a încetat incapacitatea;

pe durata desfășurării acțiunii.

În aceste cazuri, partea este lipsită temporar de posibilitatea de a-și exercita dreptul procesual activ. Termenul de prescripție care a curs până la suspendare rămâne în vigoare și continuă să curgă după încheierea circumstanței care a generat suspendarea.

Termenul de prescripție este suspendat în următoarele cazuri:

atunci când debitorul a recunoscut creanța

atunci când a fost depusă o cale de atac sau introdusă o opoziție, ori la solicitarea unei concilieri; cu toate acestea, dacă opoziția sau calea de atac este respinsă, termenul de prescripție nu este considerat a fi fost întrerupt

ca urmare a formulării unei cereri în procedura de insolvență

atunci când se iau măsuri de executare

În aceste cazuri, perioada care curge de la momentul inițial al dreptului procesual activ până la suspendarea termenului de prescripție își pierde relevanța juridică și începe să curgă un nou termen de prescripție. În cazul în care suspendarea are loc ca urmare a introducerii unei căi de atac sau a unei opoziții, legea stabilește, de asemenea, o altă consecință importantă: noul termen de prescripție care începe să curgă după suspendare este întotdeauna de cinci ani.

Termenele absolute (de decădere) sunt cele la a căror expirare se pierd drepturile materiale în sine. Aceste termene încep să curgă de la momentul inițial al dreptului subiectiv, și nu de la momentul inițial al dreptului procesual activ.

Curgerea termenelor absolute nu încetează și nu poate fi suspendată, ca în cazul termenelor de prescripție.

Acestea sunt aplicate în mod oficial de către instanță sau un executor judecătoresc și în cazul în care nu au fost invocate de către debitor.

Printre aceste termene se numără: termenul de trei luni în care beneficiarul garanției sau creditorul ipotecar poate formula obiecții în cazul în care plata indemnizației de asigurare este efectuată către proprietarul bunului, nu către respectivul beneficiar sau creditor; termenul de două luni în care un coproprietar poate introduce o acțiune în justiție pentru achiziționarea bunului deținut în coproprietate dacă celălalt coproprietar și-a vândut partea unui terț; termenul de un an pentru introducerea unei acțiuni în anularea unei donații etc.

B) Termenele pentru desfășurarea anumitor acțiuni procedurale de către părți și de către instanță în procedurile contencioase și în procedurile de executare sunt stabilite prin Codul de procedură civilă (CPC). Termenele pentru desfășurarea acțiunilor procedurale în procedurile de insolvență sunt stabilite prin Legea privind comerțul.

În ceea ce privește părțile, depășirea termenului atrage după sine stingerea dreptului de a efectua respectivele acțiuni procedurale. Nerespectarea de către instanță a termenului nu constituie un impediment pentru desfășurarea acțiunii procedurale ulterior, deoarece aceasta este întotdeauna în termen.

Termenele de desfășurare a acțiunilor procedurale de către părți sunt cele stabilite prin lege și de către instanță.

Printre termenele stabilite prin lege se numără:

termenul pentru remedierea neregulilor constatate într-o cerere introductivă de chemare în judecată [o săptămână de la comunicarea neregulilor - articolul 129 alineatul (2) din CPC]

termenul de care beneficiază părțile pentru a răspunde cererii de chemare în judecată, pentru a prezenta elementele de probă, a contesta veridicitatea probelor, a formula o cerere reconvențională, a introduce terți și a intenta acțiuni împotriva acestora și a formula opoziții împotriva procedurii stabilite de instanță pentru examinarea acțiunii. Acesta începe să curgă de la data la care părțile primește o copie a cererii de chemare în judecată și este de o lună - în cazul procedurii contencioase ordinare - sau două săptămâni - în cazul unei proceduri speciale (articolele 131, 133 și 367 din CPC)

termenul în care reclamantul poate depune o declarație suplimentară în procedura privind litigiile comerciale - două săptămâni de la primirea răspunsului din partea părții (articolul 372 din CPC)

termenul în care părțile poate răspunde declarației suplimentare în procedura privind litigiile comerciale - două săptămâni de la primirea celei de a doua cereri (articolul 373 din CPC)

termenul pentru introducerea unui apel împotriva hotărârilor pronunțate de instanță - două săptămâni de la notificarea sau comunicarea hotărârii către parte (articolul 259 din CPC)

termenul în care intimatul poate răspunde apelului și poate formula o acțiune împotriva acestei căi de atac - două săptămâni de la primirea copie de inițiere a apelului (articolul 263 din CPC)

termenul pentru introducerea unui recurs în casație împotriva hotărârilor pronunțate de instanță - o lună de la notificarea sau comunicarea hotărârii către parte (articolul 283 din CPC)

termenul pentru introducerea unei recurs împotriva hotărârilor pronunțate de instanță - o săptămână de la comunicarea acestora către părți și, în cazul în care acestea au fost pronunțate în cadrul unei ședințe la care a participat partea în cauză, termenul începe să curgă de la data acelei ședințe (articolul 275 din CPC)

termenul de depunere a unei cereri pentru anularea unei decizii executate - trei luni de la apariția motivului pentru anularea acesteia (articolul 305 din CPC)

termenul în care partea poate solicita recuzarea judecătorului - prima ședință după apariția motivului de recuzare sau după aflarea acestuia (articolul 23 din CPC)

termenul în care partea poate introduce o opoziție pentru lipsa de competență exclusivă - până la finalizarea procesului în a doua instanță (articolul 119 din CPC)

termenul în care o parte poate introduce o opoziție privind lipsa de competență teritorială în funcție de locul în care se situează bunul imobil - până la finalizarea anchetei judiciare în primă instanță (articolul 119 din CPC), și în toate celelalte cazuri de încălcare a normelor privind competența locală, opoziția poate fi introdusă numai de către părțile în perioada în care poate depune întâmpinarea (articolul 119 din CPC)

termenul în care reclamantul își poate retrage cererea fără consimțământul părții - până la încheierea primei ședințe de judecată (articolul 232 din CPC)

termenul în care o parte poate să depună o cerere incidentă - în prima ședință, pentru reclamant, și, pentru părțile, în perioada în care poate depune întâmpinarea (articolul 212 din CPC)

termenul pentru contestarea veridicității unui element de probă - cel târziu odată cu depunerea întâmpinării, dacă acest element de probă a fost prezentat în cererea de chemare în judecată, sau cel târziu odată cu depunerea răspunsului la actul procedural în cadrul căruia a fost depus acest element de probă (articolul 193 din CPC)

termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva unei somații de plată - două săptămâni de la notificarea sau comunicarea somației (articolul 414 din CPC)

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva unui refuz de emitere a unei somații de plată - o săptămână de la comunicarea acestui refuz reclamantului (articolul 413 din CPC)

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva ordinului de emitere a unui mandat de executare - două săptămâni care curg de la notificarea sau comunicarea ordinului, pentru reclamant, și de la notificarea sau comunicarea cererii de conformare voluntară, pentru debitor (articolul 407 din CPC)

termenul pentru conformarea voluntară a debitorului în procedura de executare - două săptămâni de la notificarea sau comunicarea cererii de către executorul judecătoresc (articolul 428 din CPC)

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva acțiunilor unui executor judecătoresc - o săptămână de la desfășurarea acțiunii dacă partea a luat parte la acea acțiune sau a fost citată în mod corect și în alte cazuri - de la data notificării sau comunicării (articolul 436 din CPC)

termenul pentru depunerea unei cereri în procedura de insolvență - o lună și, respectiv, trei luni de la înscrierea în Registrul comerțului a deciziei de deschidere a procedurii de insolvență (articolele 685 și 688 din Legea privind comerțul)

termenul pentru punerea în aplicare a unui plan de redresare - o lună de la data înscrierii în Registrul comerțului a hotărârii judecătorești pentru aprobarea listei de creanțe acceptate (articolul 696 din Legea privind comerțul)

termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva listei de creanțe acceptate - șapte zile de la publicarea listei în Registrul comerțului (articolul 690 din Legea privind comerțul)

termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva modului de repartizare a sumelor recuperate de administratorul judiciar - paisprezece zile de la înscrierea situației de repartizare în Registrul comerțului (articolul 727 din Legea privind comerțul)

altele

Printre termenele stabilite de instanță se numără:

termenul de colectare a probelor (articolul 157 din CPC)

termenul pentru plata cheltuielilor aferente probelor (citarea martorilor, onorariile experților etc. (articolul 160 din CPC)

termenul pentru remedierea neregulilor unei acțiuni procedurale îndeplinite de către parte (articolul 101 din CPC)

altele

Termenele se clasifică, de asemenea, în prelungibile sau neprelungibile de către instanță.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele de sărbătoare legală sunt:

1 ianuarie – ziua Anului Nou;

3 martie – Ziua Eliberării – sărbătoare națională;

1 mai – Ziua Muncii;

6 mai – Ziua Sfântului George, Ziua Curajului și Armatei Bulgare;

24 mai – Ziua Educației și Culturii Bulgare și a Literaturii Slavone;

6 septembrie – Ziua Unificării;

22 septembrie – Ziua Independenței;

1 noiembrie – Ziua Liderilor Naționali – zi liberă pentru toate instituțiile de învățământ;

24 decembrie – Ajunul Crăciunului, 25 și 26 Decembrie – Crăciunul;

Vinerea Mare, Sâmbăta Mare și Duminica Paștelui – două zile (duminică și luni), care sunt stabilite pentru sărbătorire în anul respectiv.

Consiliul de miniștri poate să declare, de asemenea, doar o singură dată, alte zile de sărbătoare publică, zile pentru sărbătorirea anumitor profesii, precum și zile nelucrătoare în schimburi în cursul anului.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele generale privind termenele pentru desfășurarea anumitor acțiuni procedurale de către părți și de către instanță în procedurile contencioase și în procedurile de executare sunt stabilite prin Codul de procedură civilă din 2007 (CPC). Informații detaliate cu privire la normele generale prevăzute în capitolul VII din Codul de procedură civilă, intitulat „Termene și repunerea în termen”, sunt prezentate în răspunsurile la întrebările 4, 5 și 6.

Normele generale privind termenele de prescripție sunt prevăzute la articolul 110 și următoarele din Legea privind obligațiile și contractele. Informații detaliate cu privire la acestea sunt oferite în răspunsul la întrebarea 1.

Normele generale privind termenele pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din relațiile obligatorii sunt prevăzute la articolele 69-72 din Legea privind obligațiile și contractele.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul pentru îndeplinirea unei anumite acțiuni procedurale începe să curgă, de obicei, de la data la care partea este informată că trebuie să îndeplinească acțiunea respectivă sau de la data la care i s-a notificat sau comunicat un act pronunțat de instanță împotriva căruia poate fi formulat un răspuns.

termenul pentru remedierea oricăror nereguli legate de cerere începe să curgă de la data la care instanța i-a comunicat părții existența acestor nereguli.

termenul de depunere a întâmpinării curge de la primirea unei copii a cererii de chemare în judecată și a probelor aferente, iar notificarea instanței trebuie să informeze pârâtul în legătură cu acest termen și cu consecințele nerespectării acestuia.

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva hotărârii începe să curgă de la notificarea sau comunicarea acesteia către parte.

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate într-o cauză examinată în cadrul unei proceduri simplificate (Partea a treia, capitolul 25 din Codul de procedură civilă) începe să curgă de la data la care instanța a declarat că va publica hotărârea sa.

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva hotărârii curge de la data comunicării acesteia către parte și, în cazul în care aceasta a fost pronunțată în cadrul unei ședințe la care a participat partea în cauză, termenul începe să curgă de la data acelei ședințe.

calea de atac împotriva acțiunilor unui executor judecătoresc se introduce în termen de o săptămână de la desfășurarea acțiunii dacă partea a luat parte la acea acțiune sau a fost corect citată și în alte cazuri - de la data notificării sau comunicării.

termenele în cadrul procedurii de insolvență curg de la publicarea acțiunii administratorului judiciar (de exemplu, a listei creditorilor admiși la masa credală) sau a unui ordin judecătoresc în Registrul comerțului.

Există, de asemenea, termene care încep să curgă de la momentul inițierii procedurii contencioase, iar legea stabilește numai termenul final pentru îndeplinirea acestora.

De exemplu:

solicitantul poate să modifice motivele petiției asociate cererii sale sau să își retragă cererea fără consimțământul pârâtului până la încheierea primului termen de judecată,

oricare dintre moștenitorii din cadrul unei proceduri de dezbatere a unei succesiuni poate, până la primul termen de judecată, să solicite în scris includerea de bunuri suplimentare în masa succesorală etc.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Termenul curge de la momentul notificării către partea respectivă. Data la care se consideră că notificarea sau comunicarea către parte a fost realizată în mod corespunzător se stabilește diferit, în funcție de modalitatea de notificare. Capitolul VI „Notificări sau comunicări și citații” din Codul de procedură civilă prevede norme cu privire la modul de notificare sau comunicare a actelor și de citare a părților, precum și cu privire la momentul în care se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în mod corespunzător.

În cazul în care actul este notificat sau comunicat personal destinatarului, reprezentantului acestuia sau unei alte persoane, care locuiește sau lucrează la adresa respectivă, citația trebuie să menționeze data la care actul notificat sau comunicat a fost primit de către persoana în cauză, indiferent dacă acesta a fost notificat sau comunicat de către un reprezentant al instanței sau un angajat al poștei. Începând de la această dată încep să curgă termenele pentru acțiunea procedurală relevantă.

Actele pot fi notificate sau comunicate, de asemenea, folosindu-se un e-mail menționat de către părți. Se consideră că notificarea sau comunicarea s-a realizat odată ce documentele au fost introduse în sistemul informatic.

În prezența unor condiții prealabile legale (de exemplu, atunci când partea și-a schimbat adresa de email fără a notifica instanței acest lucru), instanța poate să dispună notificarea sau comunicarea actului prin depunerea sa la dosar, caz în care termenul începe să curgă de la data depunerii.

În cazul în care pârâtul nu se află la domiciliul său și nu este găsită nicio persoană care să primească actul de notificare sau comunicare, persoana care înmânează respectivul act trebuie să afișeze o notificare pe ușă sau pe căsuța poștală, cu precizarea că actele au fost lăsate la grefa instanței și pot fi primite în decurs de două săptămâni de la data notificării. În acest caz, dacă pârâtul nu se înfățișează pentru a le primi, se consideră că actul de notificare sau comunicare și actele aferente au fost notificate sau comunicate la expirarea termenului pentru primirea acestora.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenul se calculează în ani, săptămâni și zile. Un termen estimat în zile se calculează din ziua următoare datei la care începe să curgă perioada și expiră la sfârșitul ultimei zile. De exemplu, în cazul în care se dispune ca partea să corecteze neregulile unei acțiuni în termen de șapte zile și este realizată o notificare sau o comunicare în acest sens la data de 1 iunie, aceasta este data la care termenul începe să curgă, însă numărarea voturilor începe în următoarea zi calendaristică, la data de 2 iunie, iar perioada va expira la 8 iunie.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Termenele se calculează în zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen calculat în săptămâni expiră la data respectivă din ultima săptămână. De exemplu, dacă părții i se dau instrucțiuni pentru corectarea neregulilor din cerere în termen de o săptămână și îi este notificat sau comunicat un act în acest sens vineri, aceasta este data de la care începe să curgă termenul, care expiră în ziua de vineri a săptămânii următoare.

Un termen care este calculat în luni expiră la data respectivă a ultimei luni, iar dacă nu există o astfel de dată în ultima lună, perioada va expira în ultima zi a acelei luni.

Un termen care este calculat în ani expiră la data respectivă a ultimului an, iar dacă nu există o astfel de dată în ultimul an, perioada va expira în ultima zi a acestuia.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

A se vedea răspunsul la întrebarea 8.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care ultima zi a perioadei este o zi liberă, termenul se încheie întotdeauna în prima zi lucrătoare următoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Nu pot fi prelungite de către instanță termenele pentru introducerea unei căi de atac împotriva unor hotărâri și ordine, pentru depunerea cererilor de anulare a unei hotărâri executate și termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva unei somații de plată.

Toate celelalte termene legale și judecătorești pot fi prelungite de către instanță la solicitarea părții interesate, adresată înainte de expirarea termenului, în cazul în care există motive întemeiate (articolul 63 din CPC). Termenul nou stabilit nu poate fi mai scurt decât cel inițial. Termenul prelungit curge începând de la expirarea termenului inițial.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Codul de procedură civilă stabilește normele generale pentru introducerea căilor de atac împotriva hotărârilor și ordinelor emise în toate cauzele în materie civilă și comercială:

două săptămâni pentru introducerea unor căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești, termen care începe să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii către parte

o lună pentru introducerea unei acțiuni în casație împotriva hotărârilor pronunțate de instanță, termen care începe să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii către parte

o săptămână pentru introducerea unei căi de atac împotriva hotărârilor pronunțate de către instanță, termen care începe să curgă de la data comunicării acesteia către parte sau, în cazul în care aceasta a fost pronunțată în cadrul unei ședințe la care a participat partea în cauză, de la data ședinței.

Excepțiile de la aceste norme generale sunt prevăzute în mod exhaustiv prin lege și sunt întemeiate pe caracteristicile specifice ale procedurii relevante. Se prevăd excepții pentru:

deciziile de inițiere a procedurii de insolvență, care fac obiectul unei căi de atac în termen de șapte zile de la înscrierea lor în Registrul comerțului;

deciziile de respingere a unei cereri de inițiere a unei proceduri de insolvență, care fac obiectul unei căi de atac în termen de șapte zile de la data notificării sau comunicării în temeiul procedurii din Codul de procedură civilă;

hotărârile pronunțate în cadrul procedurii de partaj cu privire la pretențiile coproprietarilor, hotărârile de vânzare la licitație a unor bunuri imobile indivizibile, hotărârile de atribuire a unor bunuri imobile indivizibile unuia dintre coproprietari, precum și hotărârile de a publica procesul-verbal de partaj pot fi atacate prin depunerea unei plângeri comune în termenul de formulare a unei căi de atac

hotărârile pronunțate în lipsă nu fac obiectul unei căi de atac, dar în termen de o lună de la notificarea sau comunicarea acesteia, partea împotriva căreia a fost dispusă o astfel de hotărâre poate solicita instanței de recurs să o anuleze dacă nu poate să participe la procedură

hotărârile de admitere a unui divorț prin acord comun nu fac obiectul căilor de atac,

alte cazuri de recurs prevăzute în mod expres de lege.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Nu există nicio dispoziție prin care instanța să scurteze termenele legale sau judecătorești, ci doar să prelungească termenele la cererea părților. Nu pot fi prelungite de către instanță termenele pentru introducerea unei căi de atac împotriva unor hotărâri și ordine, pentru depunerea cererilor de anulare a unei hotărâri executate și termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva unei somații de plată.

Cu toate acestea, instanța poate să schimbe data unei ședințe de judecată, din proprie inițiativă sau la cererea uneia dintre părți, prin programarea acesteia la o dată mai apropiată sau ulterioară, dacă se impune acest lucru prin circumstanțe importante. În astfel de cazuri, totuși, instanța ar trebui să notifice părțile cu privire la noua dată, iar notificarea sau comunicarea ar trebui să fie realizată cel târziu în termen de o săptămână înaintea datei ședinței.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Normele procedurale din Codul de procedură civilă, inclusiv cele referitoare la prelungirea termenului, se aplică tuturor participanților la procedură, indiferent de locul lor de reședință.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Principiul comun este că acțiunile procedurale îndeplinite după expirarea termenelor nu sunt luate în considerare de către instanță. În plus față de această normă, CPC prevede în mod expres că, în cazul în care neregulile unei cereri de chemare în judecată nu sunt corectate la timp, aceasta este respinsă; în cazul se introduce o cale de atac, se depune o cerere de anulare sau se introduce o opoziție la un titlu executoriu după expirarea termenului, acestea sunt returnate ca fiind tardive; în cazul în care partea nu depune în timp util elementele de probă de care dispune, acestea nu vor fi acceptate în speță, cu excepția situației în care respectiva omisiune se datorează unor circumstanțe neprevăzute speciale

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

O parte care nu a respectat termenul stabilit prin lege sau de către instanță poate să solicite repunerea în termen dacă dovedește că nerespectarea s-a datorat unor circumstanțe neprevăzute speciale, independente de voința sa. Nu se permite repunerea în termen dacă a fost posibil să se acorde o prelungire a termenului pentru desfășurarea acțiunii procedurale.

Cererea de repunere în termen trebuie să fie depusă în termen de o săptămână de la notificarea sau comunicarea nerespectării termenului și să indice toate circumstanțele care o justifică și orice element de probă relevant. Cererea trebuie depusă la instanța în fața căreia ar fi trebuit să fie luate măsurile

procedurale în cauză. Odată cu cererea de repunerea în termen se depun și documentele pentru care se solicită repunerea în termen, iar dacă termenul este pentru plata cheltuielilor, instanța stabilește un nou termen pentru plata acestora.

Ultima actualizare: 28/09/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Republica Cehă

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În general, termenele care sunt relevante pentru procedurile civile sunt fie cele procedurale, fie cele de fond.

Există două tipuri de termene procedurale: legale și judiciare.

Termenele legale sunt prevăzute prin lege. Nerespectarea unui termen procedural legal implică întotdeauna anumite consecințe procedurale (de exemplu, pierderea posibilității de a îndeplini cu succes o anumită sarcină, impunerea unei amenzi disciplinare). Nerespectarea unui termen legal poate fi acceptată (a se vedea articolul 58 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată), în cazul în care partea sau reprezentantul legal al acesteia a depășit termenul pentru un motiv întemeiat, care l-a împiedicat să îndeplinească o acțiune pe care avea dreptul să o îndeplinească. Trebuie să se depună o cerere în termen de 15 zile de la data la care obstacolul a încetat a mai fi un factor și, concomitent, trebuie să fie îndeplinită acțiunea care nu a fost realizată în termen. La solicitarea uneia dintre părți, o instanță poate să atribuie cererii un efect suspensiv pentru a justifica depășirea termenului.

Dacă legea nu prevede în mod direct un termen pentru îndeplinirea unei acțiuni, acesta este stabilit de către președintele completului de judecată (sau de către un complet format dintr-un singur judecător). Președintele completului de judecată (sau completul format dintr-un singur judecător) poate fixa un termen nu numai în cazurile care sunt prevăzute prin lege, ci și în cazurile în care se impune să se asigure eficacitatea și celeritatea corespunzătoare a procedurii. O instanță judecătorească poate prelungi un termen judiciar în funcție de circumstanțe (a se vedea articolul 55 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). Nu se admite repunerea în termen.

Termenele stabilite pentru instanță, spre exemplu pentru emiterea unei decizii, nu sunt termene procedurale, ci termene administrative.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Ziua Reînnoirii Independenței statului ceh, Anul Nou: 1 ianuarie

Lunea Paștelui: ziua se schimbă, însă, de obicei, ziua de sărbătoare este la sfârșitul lunii martie sau la începutul lunii aprilie.

Ziua Muncii: 1 mai

Ziua Victoriei: 8 mai

Ziua Misionarilor Slavi, Chiril și Metodi: 5 iulie

Ziua lui Jan Hus: 6 iulie

Ziua Statului Ceh: 28 septembrie

Ziua Independenței Statului Cehoslovac: 28 octombrie

Ziua Luptei pentru Libertate și Democrație: 17 noiembrie

Ajunul Crăciunului: 24 decembrie

Prima zi de Crăciun: 25 decembrie

A doua zi de Crăciun: 26 decembrie

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele de calculare a termenelor sunt prevăzute la articolele 55-58 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată.

Un termen stabilit în zile începe în ziua următoare datei în care a avut loc evenimentul declanșator.

O jumătate de lună înseamnă cincisprezece zile.

Sfârșitul unui termen stabilit în săptămâni, luni sau ani coincide cu ziua a cărei denumire sau al cărei număr corespunde zilei în care a avut loc evenimentul declanșator. Dacă nu există o astfel de zi în ultima lună, sfârșitul termenului coincide cu ultima zi a lunii.

Dacă ultima zi a unui termen coincide cu o zi de sâmbătă, de duminică sau o zi de sărbătoare oficială, ultima zi a termenului este următoarea zi lucrătoare.

Termenele stabilite în ore se încheie la expirarea orei a cărei denumire corespunde orei la care a avut loc evenimentul declanșator.

Un termen procedural este respectat dacă acțiunea este îndeplinită în cadrul unei instanțe sau dacă un act a fost predat unei autorități care este obligată să îl livreze, mai exact, cel mai adesea un serviciu de curierat autorizat, în ultima zi a termenului.

Dacă procedura a fost întreruptă, se întrerupe, de asemenea, curgerea termenelor procedurale [articolul 111 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. În cazul reluării procedurii, termenele încep să curgă din nou.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Ziua în care s-a produs evenimentul care marchează începutul unui termen nu este inclusă în calculul termenului. Acest lucru nu este valabil în cazul unui termen stabilit în ore. Prin urmare, un termen începe să curgă, în general, din ziua următoare zilei în care s-a produs evenimentul determinant pentru curgerea termenului respectiv [a se vedea articolul 57 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Ziua în care s-a produs evenimentul care marchează începutul unui termen nu este inclusă în calculul termenului. Acest lucru nu este valabil în cazul unui termen stabilit în ore [a se vedea articolul 57 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

O perioadă se calculează în zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele stabilite în săptămâni apar doar rareori în Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) [de exemplu, articolul 260 alineatul (3), articolul 295 alineatul (1) și articolul 295 alineatul (2)]. Mai frecvent, acestea apar ca termene judiciare în practica judiciară.

Termenele stabilite în luni sunt prevăzute în Codul de procedură civilă cu durata de o lună [de exemplu, articolul 82 alineatul (3), articolul 336m alineatul (2) și articolul 338za alineatul (2)]; două luni [de exemplu, articolul 240 alineatul (1) și articolul 247 alineatul (1)]; trei luni [de exemplu, articolul 111 alineatul (3), articolul 233 alineatul (1) și articolul 234 alineatul (1)]; și șase luni [de exemplu, articolul 77a alineatul (2) și articolul 260g alineatul (3)].

Termenele stabilite în ani sunt de două tipuri în Codul de procedură civilă: un termen de un an [de exemplu, articolul 111 alineatul (3)] și un termen de trei ani [de exemplu, articolul 99 alineatul (3), articolul 233 alineatul (2) și articolul 234 alineatul (2)].

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

termenele stabilite în săptămâni, luni sau ani se încheie la sfârșitul zilei a căror denumire corespunde zilei în care s-a produs evenimentul declanșator, iar dacă nu există o astfel de zi în lună, atunci în ultima zi a lunii [a se vedea articolul 57 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da [a se vedea articolul 57 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele procedurale legale nu pot fi schimbate prin hotărâre judecătorească.

Un termen procedural judiciar poate fi prelungit de instanță, în funcție de circumstanțe.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O parte poate contesta hotărârea unei instanțe districtuale (*okresní soud*) sau hotărârea unei instanțe regionale (*krajský soud*), cu excepția cazului în care legea exclude acest lucru (a se vedea articolul 201 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). O cale de atac trebuie introdusă în termen de cincisprezece zile de la publicarea hotărârii, la instanța a cărei hotărâre este contestată. Termenul pentru introducerea unei căi de atac nu include data la care decizia a fost notificată sau comunicată părții. Pentru a respecta acest termen procedural, este suficient ca documentul prin care este inițiată calea de atac să fie predat autorității care are obligația de a-l notifica sau comunica (în special, un serviciu de curierat autorizat, o instituție penitenciară, în cazul persoanelor încarcerate sau reținute, o instituție de plasament sau de protecție pentru o persoană plasată în aceasta etc.) sau instanței, în ultima zi a termenului.

În cazul în care a fost pronunțată o decizie de rectificare a hotărârii judecătorești, termenul începe să curgă de la data intrării în vigoare a deciziei de rectificare [a se vedea articolul 204 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Se consideră că a fost totuși depusă în timp util o cale de atac introdusă după expirarea termenului de cincisprezece zile exclusiv din motivul că apelantul a urmat instrucțiuni greșite emise de către instanță cu privire la acea cale de atac. În cazul în care o decizie nu conține instrucțiuni cu privire la calea de atac, la termenul pentru introducerea unei căi de atac, sau la instanța la care aceasta trebuie introdusă, sau dacă aceasta conține instrucțiuni greșite prin care se afirmă că nu este admisibilă o cale de atac, aceasta poate fi introdusă în termen de trei luni de la notificarea sau comunicarea hotărârii.

În cazul în care a fost emisă o somație de plată într-o cauză, se poate preveni executarea somației respective numai prin introducerea unei opoziții de către pârât în termenul legal de 15 zile de la data comunicării sau notificării somației, la instanța emitentă [a se vedea articolul 172 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Somația de plată este anulată prin introducerea opoziției, iar instanța dispune stabilirea unui termen de judecată. Se poate introduce o cale de atac doar împotriva declarației privind costurile procedurale, dar aceasta nu anulează, în mod evident, somația de plată.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) prevede posibilitatea amânării audierii din motive importante, în cazul în care nu se poate delibera cu privire la o chestiune și nu se poate stabili o decizie în cadrul unei singure ședințe (a se vedea articolul 119 din Codul de procedură civilă). Un motiv important pentru suspendarea ședinței poate fi, de exemplu, faptul că una dintre părțile la procedură nu s-a prezentat în instanță, și nu este posibilă desfășurarea ședinței de judecată în absența acesteia [a se vedea articolul 101 alineatul (3) din Codul de procedură civilă], ori faptul că una dintre părți nu a dispus de suficient timp pentru a se pregăti pentru ședință din cauza faptului că citația nu i-a fost notificată sau comunicată cu suficient timp înainte sau din alte motive importante.

Una dintre părți poate solicita instanței să amâne o ședință de judecată. O instanță va decide cu privire la cererea unei părți cu privire la amânare, care a fost depusă în prealabil, pe baza gravității motivului invocat. Dacă instanța nu aprobă cererea părții în cauză, aceasta din urmă trebuie să se prezinte la ședința de judecată.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Legislația Republicii Cehe nu reglementează în mod explicit o astfel de situație.

În cazul procedurilor care implică un element internațional, în cadrul cărora un act urmează a fi notificat sau comunicat unei părți din străinătate, vor fi aplicate normele procedurale ale *lex fori*, mai exact normele procedurale ale instanței competente să soluționeze cauza.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Orice nerespectare a unui termen procedural are efecte procedurale.

În cazul în care Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) stabilește un anumit termen pentru îndeplinirea unei acțiuni (de exemplu, introducerea unei căi de atac sau a unei căi de atac extraordinare), nerespectarea termenului atrage după sine pierderea posibilității de a îndeplini acțiunea cu succes. Depășirea termenului poate fi justificată în cazul în care partea sau reprezentantul său a depășit termenul dintr-un motiv întemeiat (de exemplu, în caz de boală subită sau de vătămare corporală) și, prin urmare, nu a reușit să îndeplinească acțiunea la care avea dreptul (a se vedea articolul 58 din Codul de procedură civilă), cu excepția cazului în care justificarea depășirii unui anumit termen este exclusă prin Codul de procedură civilă [de exemplu, în temeiul articolului 235 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, este exclusă justificarea depășirii unui termen în cazul cererilor de reînnoire a procedurilor și al celor de anulare]. În cazul stabilirii unui termen pentru respectarea unei anumite obligații, nerespectarea termenului atrage după sine impunerea unei anumite sancțiuni (de exemplu, o amendă disciplinară).

Fiecare caz de depășire a unui termen procedural judiciar are, potrivit legii, anumite consecințe. Un termen judiciar poate fi prelungit de către președintele completului de judecată (sau judecătorul dintr-un complet format dintr-un judecător unic). Nu se admite repunerea într-un termen judiciar.

O somație de plată împotriva căreia nu a fost introdusă o opoziție produce efectele unei hotărâri definitive și executorii [a se vedea articolul 174 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Neprezentarea la un termen de judecată are consecințe diferite față de situația depășirii unui termen. În cazul în care o parte citată în mod corespunzător nu se prezintă la un termen de judecată și nu a solicitat amânarea în timp util și pentru un motiv important, instanța poate să delibereze cu privire la chestiune și să se pronunțe în absența acesteia [a se vedea articolul 101 alineatul (3) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată] și, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 153b din Codul de procedură civilă, aceasta poate pronunța o hotărâre în lipsă.

În cazul în care pârâtul nu se prezintă la primul termen de judecată într-o cauză în care a fost pronunțată o hotărâre în lipsă din motive întemeiate, instanța anulează hotărârea, la cererea pârâtului, și stabilește un termen pentru judecata pe fond. Una dintre părți poate depune o astfel de cerere până la data la care hotărârea pronunțată în lipsă produce efecte [a se vedea articolul 153b alineatul (4) din Codul de procedură civilă].

De asemenea, se permite introducerea unei căi de atac privind fondul cauzei împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă. Dacă pârâtul, pe lângă faptul că depune o cerere de anulare a unei hotărâri judecătorești pronunțate în primă instanță, introduce și o cale de atac împotriva hotărârii respective, iar cererea de anulare a hotărârii a fost aprobată printr-o hotărâre executorie, calea de atac nu mai este luată în considerare [a se vedea articolul 153b alineatul (5) din Codul de procedură civilă].

Ultima actualizare: 28/09/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Grecia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele sunt perioadele în care trebuie desfășurată o acțiune sau care trebuie să treacă înainte de soluționarea unui caz sau de desfășurarea unei acțiuni. Introducerea termenelor are ca obiectiv îndeplinirea cu celeritate a actului de justiție și garantarea dreptului de a fi audiat. Termenele procedurale sunt acele termene a căror respectare sau nerespectare produce efecte procedurale. Acestea sunt clasificate în două categorii principale: 1) termene de ACȚIUNE - în care trebuie să fie îndeplinit un act procedural, de exemplu, exercitarea unei căi de atac [a se vedea articolul 318 alineatul (1) din CPC] și 2) termene de AȘTERTARE - care trebuie să expire pentru a putea fi îndeplinit actul procedural. Aceste termene, cum ar fi termenul de citare a persoanei chemate în judecată (a se vedea articolul 228 din CPC), sunt de obicei în beneficiul persoanelor chemate în judecată, întrucât acestea dispun de timp suficient pentru a se pregăti. Această clasificare este semnificativă, întrucât termenele pentru desfășurarea unei acțiuni pot fi prelungite prin acordul reciproc al părților, în timp ce termenele pregătitoare nu pot fi prelungite. Termenele pentru desfășurarea unei acțiuni expiră în ziua lucrătoare următoare în cazul în care data lor de expirare coincide cu o zi nelucrătoare legală, în timp ce termenele pregătitoare expiră chiar în ziua prevăzută, indiferent dacă aceasta este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare. Termenele procedurale importante prevăzute în Codul de procedură civilă (CPC) sunt, cu titlu orientativ, următoarele: Termenul pentru citarea părților după introducerea unei acțiuni (șaizeci [60] de zile înainte de termenul de judecată, cu excepția cazului în care partea în cauză locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia nu este cunoscut, în acest caz termenul fiind de nouăzeci [90] de zile înainte de termenul de judecată - a se vedea articolul 228 CPC).

Termenul pentru depunerea cererii de anulare a unei hotărâri (cincisprezece [15] zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii respective, dacă partea judecată în lipsă locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de șaizeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii - a se vedea articolul 503 din CPC).

Termenul pentru introducerea căilor de atac (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii definitive în cazul în care partea care a introdus calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de șaizeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii definitive. În cazul în care hotărârea definitivă nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea căii de atac este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 518 din CPC).

Termenul pentru redeschiderea unui dosar (șaizeci [60] de zile dacă partea care introduce acțiunea locuiește în Grecia, cu excepția cazului în care partea care introduce acțiunea locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia este necunoscut, în acest caz termenul fiind de o sută douăzeci [120] de zile - a se vedea articolul 545 din CPC).

Termenul pentru introducerea recursului (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii în cazul în care partea care introduce calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de nouăzeci [90] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii. În cazul în care hotărârea nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea recursului este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 564 din CPC).

CPC prevede și termene procedurale pentru alte proceduri, cum ar fi cele legate de chestiuni matrimoniale (divorț, anularea căsătoriei etc.), depunerea cererii de somație de plată și introducerea opoziției la cererea respectivă (a se vedea articolul 632 din CPC), litigii legate de chirii, conflictele de muncă, adoptarea de măsură provizorii, procedura de executare și introducerea opoziției la executare.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În Grecia, zilele de sărbătoare legală sunt prevăzute prin Legea nr. 1157/1981, într-o listă neexhaustivă. Criteriul de stabilire a existenței unei zile de sărbătoare îl constituie lipsa oricăror tranzacții și, prin urmare, zilele de sărbătoare legală pentru anumite profesii sau servicii sunt lipsite de relevanță. Acestea pot fi zile de sărbătoare națională, religioasă sau de altă natură, chiar și de natură locală sau nepermanentă. Zilele de sărbătoare pentru serviciile publice sunt zile nelucrătoare. Următoarele sunt considerate zile de sărbătoare: 25 martie (sărbătoare națională), 28 octombrie (sărbătoare națională), Anul Nou, Epifania (6 ianuarie), Vinerea Mare, Sâmbăta Mare, 1 mai, 15 august, prima și a doua zi de Crăciun, Luni, Rusaliile, Lunea curată (prima zi din Post), Lunea Paștelui și toate duminicile.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Articolele 144-151 din CPC se referă la termenele procedurale. În funcție de sursa care le determină durata, termenele sunt clasificate în termene legale (cele prevăzute prin lege, cum ar fi termenele pentru introducerea unei acțiuni), judecătorești (cele stabilite de către instanța care soluționează cauza, cum ar fi termenul pentru înfățișarea părților în persoană - a se vedea articolul 245 din CPC), suspensive (a căror nerespectare se pedepsește cu suspendarea audierii) și obligatorii (a căror nerespectare se pedepsește cu pierderea dreptului). Datele de la care curg și la care expiră termenele vor fi menționate mai jos. Un termen este întrerupt în cazul în care o parte decedează pe durata acestuia. În cazul în care notificarea sau comunicarea unui document a constituit punctul de început al termenului, noul termen curge de la data unei noi notificări sau comunicări către succesorii legali ai persoanei decedate. În cazul în care un alt eveniment a constituit punctul de început al termenului, noul termen curge de la data notificării sau comunicării declarației relevante persoanelor menționate anterior. Întreruperea unui proces în interiorul unui termen întrerupe termenul, iar noul termen curge de la data rejudecării. Perioada cuprinsă între 1 și 31 august nu se calculează pentru termene în vederea desfășurării uneia dintre acțiunile menționate la articolul 147 alineatul (7) din CPC. Printre acestea se numără termenele de introducere a unei acțiuni și termenele pentru introducerea opoziției.

Legea permite prelungirea unui termen nu numai cu acordul reciproc al părților, ci și cu consimțământul judecătorului. Atât termenele legale, cât și cele judecătorești fac obiectul unei prelungiri, existând restricția ca aceasta să nu aducă atingere drepturilor unor terți. Judecătorul nu este obligat să accepte cererea de prelungire a acordului, acesta putând fie să o aprobe în parte, fie să o respingă pe baza evaluării circumstanțelor, de la caz la caz. Această înseamnă că părțile trebuie să prezinte motivele care justifică prelungirea. În cele din urmă, termenul poate fi redus prin hotărâre judecătorească, cu acordul părților. Toate termenele legale pot fi reduce, cu excepția termenelor de introducere a unei acțiuni.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul curge din ziua următoare datei la care a avut loc evenimentul declanșator (*a momento ad momentum*).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Codul de procedură civilă nu prevede prelungirea sau reducerea termenului în cazul în care documentele sunt transmise sau trimise prin poștă sau printr-un alt tip de serviciu de transport

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Ziua în care a avut loc evenimentul declanșator poate fi inclusă numai în cazul în care acest lucru este prevăzut în mod expres prin lege, în hotărârea judecătorească sau în contract. Dispoziția conform căreia un anumit termen începe să curgă de la data notificării sau comunicării nu constituie un astfel de caz. Prin urmare, termenele esențiale pentru obținerea de măsuri reparatorii, precum și cele de apel, de recurs sau de opoziție curg din ziua următoare datei de notificare sau comunicare ori de publicare a hotărârii. Însă, atunci când termenul este prevăzut a curge de la o anumită dată, fiecare zi este luată în considerare la efectuarea calculului. Atunci când evenimentul declanșator este notificarea sau comunicarea, orice altă modalitate de înștiințare cu privire la conținutul documentului care urmează să fie notificat sau comunicat este irelevantă pentru calcularea termenului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Este irelevant dacă există sărbători printre acestea. Zilele lucrătoare sunt luate în calcul numai în cazul în care acest lucru este prevăzut în mod explicit (cum ar fi cazul termenului de apel împotriva unei somații de plată).

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În mod similar, în cazul în care termenul este exprimat în luni sau în ani, este irelevant dacă există sărbători sau nu în cadrul acestora, cu excepția cazului în care legea prevede în mod explicit că termenul se referă la zilele lucrătoare.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care termenul este exprimat în ani, acesta expiră atunci când a trecut data aferentă ultimului an. Este de precizat faptul că este irelevant pentru calcul dacă termenul cuprinde un an bisect.

În cazul în care termenul este exprimat în luni, acesta expiră la încheierea zilei din ultima lună care corespunde datei de început a acesteia. În cazul în care nu există o astfel de corespondență, se utilizează ultima zi a lunii. Este de precizat că numărul zilelor din fiecare lună este irelevant.

Termenul de o jumătate de an corespunde termenului de șase (6) luni, iar termenul de o jumătate de lună corespunde termenului de cincisprezece (15) zile.

În cazul în care termenul este exprimat în săptămâni, acesta expiră la încheierea zilei aferente din săptămână care corespunde datei de început a acesteia, și anume, în cazul în care evenimentul a avut loc luni, termenul săptămânal expiră în următoarea zi de luni.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare, acesta este prelungit până în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Legea permite prelungirea unui termen nu numai cu acordul reciproc al părților, ci și cu consimțământul judecătorului. Atât termenele legale, cât și cele judecătorești fac obiectul unei prelungiri, existând restricția ca aceasta să nu aducă atingere drepturilor unor terți. Judecătorul nu este obligat să accepte cererea de prelungire a acordului, acesta putând fie să o aprobe în parte, fie să o respingă pe baza evaluării circumstanțelor, de la caz la caz.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru depunerea cererii de anulare a unei hotărâri [cincisprezece [15] zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii respective, dacă partea judecată în lipsă locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia nu este cunoscut, termenul este de șizeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii - a se vedea articolul 503 din CPC).

Termenul pentru introducerea apelului este prevăzut la articolul 518 alineatul (1) din CPC. În cazul în care apelantul își are reședința în Grecia, un astfel de termen este de treizeci (30) de zile, iar dacă care acesta are reședința în străinătate sau domiciliul său este necunoscut, acesta este de șizeci (60) de zile. Termenul de șizeci (60) de zile nu vizează persoanele care au reședința temporară în străinătate (în scopuri de turism recreativ, o absență de câteva zile pentru un anumit scop), dar are o anumită durată care este legată de activitatea profesională sau de starea civilă a acestora.

Termenul pentru redeschiderea unui dosar (șizeci [60] de zile dacă partea care introduce acțiunea locuiește în Grecia, cu excepția cazului în care partea care introduce acțiunea locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia este necunoscut, în acest caz termenul fiind de o sută douăzeci [120] de zile - a se vedea articolul 545 din CPC).

Termenul pentru introducerea recursului (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii în cazul în care partea care introduce calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de nouăzeci [90] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii. În cazul în care hotărârea nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea recursului este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 564 din CPC).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Cererea de protecție judiciară, în temeiul legislației elene, se referă, indiferent de natura litigiului, la protecția judiciară permanentă și la protecția judiciară provizorie. Cauzele în care, având în vedere urgența chestiunii, sau în scopul de a preveni un pericol iminent, instanțele pot dispune măsuri pentru a stabili sau a proteja un drept, ori pentru a reglementa o situație, precum și reformarea sau abrogarea acestora, sunt soluționate în cadrul unor proceduri de adoptare a unor măsuri provizorii (în temeiul articolelor 682-738 din CPC). Având în vedere urgența acestor cauze, judecătorul, acționând în vederea asigurării unei soluții rapide, și ținând seama de dreptul părților de a fi audiate, dispune de competența de a stabili data și locul audierii cererii de dispunere a măsurilor provizorii. Astfel, judecătorul are libertatea de a alege metoda de emitere a unei citații și termenul de înfățișare, chiar și în cazul persoanelor care își au reședința în străinătate sau al căror domiciliu este necunoscut. Audierea poate fi stabilită, de asemenea, într-o zi de duminică ori de sărbătoare legală. Termenele menționate anterior sunt valabile pentru toate procedurile civile, în afară de măsurile provizorii, fără să fie prevăzută extinderea acestora.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu există o astfel de dispoziție în legislația elenă.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Nerespectarea termenelor referitoare la o acțiune judiciară nu produce efecte procedurale. Depășirea termenului de introducere a unei acțiuni împotriva unor acte ale părților atrage după sine pierderea dreptului, iar în cazul termenelor de așteptare, se produc și alte tipuri de consecințe, precum inadmisibilitatea audierii [a se vedea articolul 271 alineatul (1) din CPC].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Restitutio in integrum este o cale de atac prevăzută prin Constituție, prin intermediul căruia, dacă o parte, fie din motive de forță majoră, fie din cauza intenției frauduloase a celeilalte părți, nu a respectat un termen, aceasta are dreptul să introducă o acțiune pentru a i se readuce situația la statu-quo-ul existent înainte de expirarea termenului.

Însă, în mod excepțional, o astfel de cerere nu poate fi introdusă dacă se bazează pe (a) o eroare a avocatului autorizat sau a reprezentantului legal al solicitantului, (b) pe fapte pe care judecătorul le-a examinat atunci când a audiat cererea de prelungire sau de prorogare a unui termen pentru aprobarea prelungirii sau prorogării în cauză. În cerere trebuie să fie indicate motivele pentru care nu a fost respectat termenul, dovezile care atestă veridicitatea și actul neîndeplinit, sau să fie precizat faptul actul respectiv a fost îndeplinit. Cererea de introducere a unei acțiuni *restitutio in integrum* trebuie să fie examinată în

termen de treizeci (30) de zile de la data la care a fost îndepărtat obstacolul care constituie un caz de forță majoră sau la care este notificată intenția frauduloasă, cu condiția să nu se aplice un nou termen dacă, din orice motiv, nu se respectă termenul menționat anterior (a se vedea articolele 152-158 din CPC).

Însă, în mod excepțional, o astfel de cerere nu poate fi introdusă dacă se bazează pe (a) o eroare a avocatului autorizat sau a reprezentantului legal al solicitantului, (b) pe fapte pe care judecătorul le-a examinat atunci când a audiat cererea de prelungire sau de prorogare a unui termen pentru aprobarea prelungirii sau prorogării în cauză. În cerere trebuie să fie indicate motivele pentru care nu a fost respectat termenul, dovezile care atestă veridicitatea și actul neîndeplinit, sau să fie precizat faptul actul respectiv a fost îndeplinit. Cererea de introducere a unei acțiuni *restitutio in integrum* trebuie să fie examinată în termen de treizeci (30) de zile de la data la care a fost îndepărtat obstacolul care constituie un caz de forță majoră sau la care este notificată intenția frauduloasă, cu condiția să nu se aplice un nou termen dacă, din orice motiv, nu se respectă termenul menționat anterior (a se vedea articolele 152-158 din CPC).

Ultima actualizare: 20/06/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Franța

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În plus față de termenele procedurale, legislația franceză prevede, de asemenea, termene de prescripție și de decădere.

Termenul de prescripție este termenul la expirarea căruia fie o persoană poate dobândi un drept real (așa-numitul „termen de prescripție achizitivă”), fie proprietarul unui bun poate, ca urmare a neexercitării acestui drept, să îl piardă (așa-numitul „termen de prescripție extinctivă”). Termenul de prescripție poate fi suspendat sau întrerupt.

Termenul de decădere limitează durata dreptului de a formula o acțiune. Acesta corespunde conceptului anglo-saxon de „limitation of action”. Termenele de decădere nu pot fi suspendate. În principiu, acestea nu pot fi întrerupte. Cu toate acestea, în conformitate cu articolele 2241 și 2244 din Codul civil, anumite acte, cum ar fi o cerere de chemare în judecată sau un act de executare (cum ar fi un sechestr), întrerup aceste termene.

Termenele procedurale sunt cele care se aplică procedurilor judiciare din momentul în care acestea au fost inițiate. Acestea sunt stabilite prin lege sau sunt impuse de instanță. Spre deosebire de termenele de decădere, acestea nu sting acțiunea. Aceste termene nu pot fi nici întrerupte, nici suspendate.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele nelucrătoare, în conformitate cu textele aflate în vigoare în prezent, sunt:

duminică;

1 ianuarie;

luni, a doua zi de Paști;

1 mai;

8 mai;

Înălțarea;

Lunea Rusaliilor;

14 iulie;

Adormirea Maicii Domnului (15 august);

Ziua Tuturor Sfinților (1 noiembrie);

11 noiembrie;

prima zi de Crăciun (25 decembrie)

În anumite departamente franceze și colectivități teritoriale au fost introduse sărbători legale pentru comemorarea abolirii sclaviei: 27 mai în Guadelupa, 10 iunie în Guyana, 22 mai în Martinica, 20 decembrie în Réunion și 27 aprilie în Mayotte.

În departamentele din Alsace-Moselle, a doua zi de Crăciun și Vinerea Mare sunt sărbători legale.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

După intrarea în vigoare a Legii nr. 2008-561 din 17 iunie 2008 (care include dispoziții tranzitorii), termenul de drept comun de prescripție extinctivă este de 5 ani (anterior acesta era de 30 de ani).

Cu toate acestea, există numeroase excepții de la acest principiu, în special în ceea ce privește acțiunile în răspundere civilă rezultate în urma unui eveniment care a cauzat vătămări corporale, pentru care termenul de prescripție este de 10 ani de la consolidarea vătămării inițiale ori a vătămării agravate, sau acțiunile reale imobiliare care se prescriu după o perioadă de 30 de ani.

Durata termenelor de decădere și a termenelor procedurale variază în funcție de materie și de proceduri.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În cazul termenelor procedurale, în conformitate cu articolul 640 din Codul de procedură civilă, atunci când un act sau o formalitate trebuie efectuată înainte de expirarea unui termen, acest termen se calculează de la data actului, a evenimentului, a deciziei sau a notificării care îl face să curgă.

Pentru termenele de prescripție și de decădere se aplică aceeași normă, sub rezerva dispozițiilor speciale. Astfel, în temeiul articolului 2226 din Codul civil, acțiunile în răspundere civilă pentru vătămare corporală se prescriu după o perioadă de zece ani de la producerea sau agravarea vătămării corporale.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În conformitate cu articolul 664-1 din Codul de procedură civilă, atunci când comunicarea este realizată prin aviz de către un executor judecătoresc, data notificării este data la care acesta este făcută în persoană, la domiciliu, la reședință sau data întocmirii procesului-verbal în care executorul judecătoresc consemnează diferitele acțiuni întreprinse în vederea căutării destinatarului documentului. Data și ora comunicării prin mijloace electronice sunt cele aferente transmiterii documentului către destinatarul acestuia.

În conformitate cu articolele 668 și 669 din Codul de procedură civilă, data notificării prin poștă este, în ceea ce privește persoana care face notificarea, data trimiterii și, în ceea ce privește persoana căreia îi este adresată notificarea, data primirii scrisorii. Data trimiterii unei notificări prin poștă este data care figurează pe ștampila biroului poștal de expediție. Data înmânării este data înscrisă pe recipisă sau data parafării. Data primirii unei notificări prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire este data înscrisă de oficiul poștal în momentul înmânării scrisorii către destinatarul acesteia.

Prin derogare de la aceste dispoziții, articolul 647-1 din Codul de procedură civilă prevede că data notificării unui document într-o colectivitate de peste mări, în Noua Caledonie sau în străinătate este, în ceea ce privește persoana care face notificarea, data expedierii documentului de către executorul judecătoresc sau grefier sau, dacă nu este posibil, data primirii de către parchetul competent.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În conformitate cu articolul 641 din Codul de procedură civilă, în cazul în care un termen este exprimat în zile, ziua emiterii documentului, ziua evenimentului, ziua emiterii deciziei sau ziua efectuării notificării care îl face să curgă nu se ia în considerare.

Momentul din care termenul începe să curgă nu este afectat de forma de notificare. Cu toate acestea, în cazul în care documentul nu a fost înmănat personal, anumite dispoziții permit ca momentul de la care începe să curgă termenul să fie amânat până la data comunicării unui document în persoană sau până la data adoptării de măsuri de executare silită în temeiul documentului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

În conformitate cu articolul 642 din Codul de procedură civilă, termenul care, în mod normal, ar urma să expire într-o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o zi nelucrătoare se prelungește până în prima zi lucrătoare următoare.

În consecință, termenul continuă să curgă în zilele de duminică și în zilele de sărbătoare legală, dar se prelungește în cazul în care acesta ar expira, în mod normal, într-o zi de sâmbătă, duminică, într-o zi de sărbătoare legală sau o zi nelucrătoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În conformitate cu articolul 641 din Codul de procedură civilă, în cazul în care un termen este exprimat în luni sau în ani, acesta expiră în ziua din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare celei din documentul, evenimentul, decizia sau notificarea care face ca termenul să curgă. În lipsa unei zile corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul expiră în ultima zi a lunii.

În cazul în care un termen este exprimat în luni și în zile, se calculează mai întâi lunile, apoi zilele.

Norma prevăzută la articolul 642 din Codul de procedură civilă (a se vedea întrebarea anterioară) se aplică în cazul oricărui termen, indiferent dacă acesta este exprimat în zile, luni sau ani.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Astfel cum s-a menționat mai sus, în conformitate cu articolul 642 din Codul de procedură civilă, toate termenele expiră la miezul nopții în ultima zi, cu excepția cazului în care acestea sunt prelungite atunci când ar expira în mod normal într-o zi de sâmbătă, de duminică, o zi de sărbătoare legală sau o zi nelucrătoare.

Astfel cum s-a menționat mai sus, toate termenele se calculează de la data actului, a evenimentului, a deciziei sau a notificării care le face să curgă.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Astfel cum s-a menționat mai sus, termenul care, în mod normal, ar urma să expire într-o zi de sâmbătă, de duminică, o zi de sărbătoare legală sau o zi nelucrătoare se prelungește până în prima zi lucrătoare următoare.

Momentul în care începe să curgă un termen este în mod necesar determinat sau determinabil. Dacă este cazul, acesta poate fi stabilit de instanță. În consecință, prelungirea unui termen până în prima zi lucrătoare următoare se aplică în toate materiile și în toate procedurile.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În conformitate cu articolul 643 din Codul de procedură civilă, în cazul în care se introduce o acțiune în fața unei instanțe cu sediul în Franța metropolitană, termenele pentru înfățișare, apel, opoziție, acțiune în revizuire și recurs în anulare se prelungesc cu:

o lună pentru persoanele care locuiesc într-un departament de peste mări sau într-un teritoriu sau o colectivitate de peste mări;

două luni în cazul persoanelor care locuiesc în străinătate.

În conformitate cu articolul 644 din Codul de procedură civilă, în cazul în care se introduce o acțiune în fața unei instanțe cu sediul în colectivitățile teritoriale de peste mări care îl stabilește, termenele pentru înfățișare, apel, opoziție și acțiune în revizuire se prelungesc cu:

o lună pentru persoanele care nu locuiesc în colectivitatea teritorială în circumscripția căreia se află instanța;

două luni în cazul persoanelor care locuiesc în străinătate.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

În principiu, în conformitate cu articolul 538 din Codul de procedură civilă, termenul pentru introducerea unei căi de atac este de o lună în procedurile contencioase și de cincisprezece zile în procedurile necontencioase. Cu toate acestea, mai multe dispoziții prevăd derogări de la acest principiu. De exemplu, termenul pentru introducerea unei căi de atac este de 15 zile în cazul ordonanțelor privind măsuri provizorii, al deciziilor instanței de executare, al ordonanțelor instanței pentru litigii de familie, al deciziilor instanțelor pentru minori în materie de asistență pedagogică etc.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În caz de urgență, instanțele pot să scurteze termenele pentru înfățișare și să permită citarea la o anumită dată. De asemenea, judecătorii pot decide amânarea examinării cauzei la o dată ulterioară, pentru a permite înfățișarea părților.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinată pierde beneficiul extinderii termenului?

În conformitate cu articolul 647 din Codul de procedură civilă, în cazul în care un act destinat unei părți care își are domiciliul într-un loc în care aceasta ar beneficia de o prelungire a termenului este notificat personal acesteia într-un loc în care rezidenții locali nu ar beneficia de o astfel de prelungire, notificarea se referă doar la termenele acordate rezidenților locali.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Împlinirea termenului de prescripție sau expirarea unui termen de decădere pun capăt existenței dreptului de acțiune și sunt însoțite de o clauză de inadmisibilitate, care are ca efect declararea cererii ca fiind inadmisibile, fără o examinare pe fond.

Sancțiunile pentru nerespectarea unui termen procedural, prevăzut de lege sau impus de instanță, variază în funcție de rolul termenului și de natura acțiunii care urmează a fi întreprinse. Nerespectarea termenului pentru înfățișare anulează hotărârea pronunțată înainte de expirarea acestuia, în cazul în care pârâtul nu s-a înfățișat la audiere. Lipsa diligenței necesare din partea părților este sancționată, de regulă, prin radierea de pe rolul instanței. Neîndeplinirea actelor de procedură în termenul stabilit se sancționează cu anularea actelor respective.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Nu există prevederi care să permită revenirea asupra stingerii dreptului de a formula o acțiune în fața unei instanțe, care este un efect juridic al îndeplinirii prescripției sau al decăderii.

Cu toate acestea, dacă legea prevede astfel, instanța poate să ridice parțial decăderea care rezultă în urma expirării unui termen. Astfel, articolul 540 din Codul de procedură civilă prevede posibilitatea de a ridica parțial decăderea care rezultă în urma expirării unui termen pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă sau considerate a fi contradictorie atunci când partea respectivă, fără să fie în culpă, nu a luat cunoștință de hotărâre în timp util pentru a putea introduce o cale de atac sau dacă aceasta s-a aflat în imposibilitatea de a acționa.

Hotărârea unui judecător prin care un act de procedură este declarat nul poate face obiectul unei căi de atac sau al unei cereri de retractare. În plus, o astfel de anulare încheie procesul, dar lasă deschis dreptul de a introduce o acțiune în instanță. Prin urmare, poate fi formulată o nouă cerere atât timp cât nu a intervenit nicio clauză de stingere a acțiunii, în special prescrierea.

Decizia de radiere a unei cauze de pe rolul instanței nu poate face obiectul unei căi de atac. Cu toate acestea, radierea menține acțiunea. Rezultă astfel că se menține întreruperea prescrierii sau a decăderii ca efect al unei citații. Radierea de pe rol suspendă acțiunea, însă suspendarea poate înceta ca urmare a îndeplinirii unei formalități, a unei cereri de repunere a cauzei pe rol.

Linkuri utile

[Site-ul web Legifrance – Codul de procedură civilă](#)

[Site-ul web Legifrance - Codul de procedură civilă în limbile engleză și spaniolă](#)

[Site-ul web Legifrance – sărbători legale](#)

Ultima actualizare: 23/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Croația

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În Republica Croația, termenele în procedurile civile sunt reglementate de dispozițiile articolelor 111-114 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine*) (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 și 89/14; denumit în continuare: ZPP).

Un termen reprezintă o anumită perioadă de timp în care poate fi desfășurată o acțiune procedurală sau înainte de a cărei expirare nu poate fi desfășurată o anumită acțiune procedurală.

În dreptul procedural croat există mai multe tipuri de termene:

- termene legale (*zakonski*) și termene judiciare (*sudski*) — durata termenelor legale este prevăzută prin lege și nu poate fi modificată de către instanță sau de către părți, iar durata termenelor judiciare este stabilită de către instanță, pentru fiecare caz în parte, în temeiul prerogativelor legale.
- termene care pot fi prelungite (*produživi*) și termene care nu pot fi prelungite (*neproduživi*) — termenele legale nu pot fi prelungite, iar termenele judiciare pot fi prelungite, prelungirea fiind decisă de către instanță, însă doar la inițiativa unei persoane interesate, în cazul în care există motive rezonabile în acest sens [articolul 111 alineatul (2) din ZPP];
- termene subiective (*subjektivni*) și termene obiective (*objektivni*) — termenele subiective sunt acele termene al căror început depinde de persoana autorizată care află despre un eveniment care este relevant pentru calcularea termenului, iar termenele obiective sunt calculate de la data producerii faptului relevant, indiferent dacă persoana autorizată află sau nu despre acesta;
- termene de decădere (*prekluzivni*) și termene orientative (*instruktivni*) — nerespectarea unui termen de decădere determină pierderea dreptului de a efectua acțiunea procedurală ulterior, în timp ce nerespectarea termenului orientativ nu are consecințe, acțiunea procedurală putând fi desfășurată ulterior;
- termene prohibitive (*dilatorni*) și termene de execuție (*paricijski*) — termenele prohibitive înseamnă că o acțiune procedurală nu poate fi efectuată înainte de expirarea unei anumite perioade de timp, în timp ce termenele de execuție înseamnă că instanța nu poate să desfășoare o anumită activitate înainte de expirarea termenului de execuție;
- termene civile (*građanskopravni*) și termene procedurale (*procesnopravni*) — termenele civile înseamnă acele termene prin care se stabilește o perioadă de timp pentru obținerea autorizației sau îndeplinirea obligațiilor care rezultă din dispoziții de drept civil și de drept material, iar prin termenele procedurale se stabilește o perioadă de timp pentru obținerea autorizației sau îndeplinirea obligațiilor care decurg din dispozițiile de drept procedural (civil).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În Republica Croația, lista zilelor nelucrătoare este reglementată de Legea privind zilele de sărbătoare, zilele de comemorare și zilele nelucrătoare în Republica Croația (*Zakon o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj*) (NN nr. 33/96, 96/01, 13/02, 136/02, 112/05, 59/06, 55/08, 74/11, 130/11).

Zilele de sărbătoare legală în Republica Croația sunt, după cum urmează:

1 ianuarie - ziua Anului Nou

6 ianuarie - Epifania

Prima zi de Paști (duminică) și a doua zi de Paști (luni)

Corpus Christi

1 mai - Ziua Muncii

22 iunie - Ziua Luptei Antifasciste

25 iunie - Ziua Națională

5 august - Ziua Victoriei și a Recunoștinței pentru Patrie și Ziua Veteranilor Patriei

15 august - Adormirea Maicii Domnului

8 octombrie - Ziua Proclămării Independenței

1 noiembrie - Ziua Tuturor Sfinților

25 decembrie - Crăciun

26 decembrie - A doua zi de Crăciun/Ziua Sfântului Ștefan

În Republica Croația, zilele de sărbătoare legală sunt zile nelucrătoare.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Termenele se calculează în zile, luni și ani.

Normele pentru calcularea termenelor sunt valabile pentru toate termenele. Termenele se calculează în zile întregi, de la miezul nopții până la miezul nopții (*computatio civilis, die ad diem*), nu de la un moment la altul, prin calcularea orelor și a minutelor (*computation naturalis, a momento ad momentum*). Pentru mai multe informații privind normele generale, a se vedea răspunsul la punctul 1.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Data inițială este data deschiderii procedurii ori a unei alte acțiuni (de exemplu, notificare sau comunicare, lansarea unui anunț), de la care trebuie să fie calculată durata de timp. Data inițială nu este inclusă în termenele exprimate în zile. Termenul începe în următoarea zi.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Regula generală a notificării sau a comunicării este că aceasta va fi realizată într-o zi lucrătoare și, în mod specific, de la orele șapte dimineața la orele opt seara, la locuința sau la locul de muncă al persoanei căreia urmează să i se notifice sau comunice un act, ori în instanță, atunci când persoana în cauză se află în acest loc. Excepția de la regula de mai sus, și anume aceea că notificarea sau comunicarea va fi realizată într-o zi lucrătoare și, în mod specific, de la orele șapte dimineața la orele opt seara, nu este valabilă în cazul în care notificarea sau comunicarea este realizată prin poștă sau prin intermediul unui notar public.

Notificarea sau comunicarea poate fi realizată, de asemenea, la o altă oră și într-un alt loc cu consimțământul persoanei căreia i se va notifica sau comunica un act.

În cazul în care instanța consideră că este necesar, aceasta emite un ordin pentru ca notificarea sau comunicarea să fie realizată în orice alt loc sau la orice altă oră. În cazul acestei forme de notificare sau comunicare, persoana căreia îi este notificat sau comunicat un act îi va fi înmănată o copie a hotărârii judecătorești prin care a fost dispusă notificarea sau comunicarea respectivă. Această hotărâre nu trebuie să includă o explicație.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care un termen a fost calculat în zile, ziua în care a fost realizată notificarea sau comunicarea sau ziua evenimentului de la care începe să curgă termenul nu este inclusă în acest termen. Termenul începe să curgă în următoarea zi.

De exemplu, în cazul în care evenimentul de la care va începe să curgă un termen de 15 zile s-a produs la 5 februarie, termenul de 15 zile expiră la miezul nopții, pe data de 20 februarie.

Prin urmare, calculul termenului nu începe la data producerii unui eveniment (*dies a quo*), ci în ziua următoare.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Atunci când un termen este exprimat în zile, numărul de zile indicat se referă la zilele calendaristice. Cu toate acestea, în cazul în care ultima zi a unui termen coincide cu o zi de sărbătoare legală sau cu o zi de duminică ori cu orice altă zi în care instanța nu este deschisă, acest termen expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare următoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele calculate în luni sau ani se încheie la sfârșitul zilei din ultima lună sau an care are același număr ca și ziua în care a început să curgă termenul.

În cazul în care nu există o astfel de dată în ultima lună, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

A se vedea punctul 8.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Un termen stabilit de instanță nu poate fi prelungit decât o singură dată, la propunerea unei persoane vizate în cazul în care există motive legitime în acest sens.

Propunerea va fi prezentată înainte de expirarea termenului pentru care se solicită prelungirea.

Nu se poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii de prelungire a unui termen.

Termenul prelungit începe în prima zi după expirarea termenului pentru care a fost solicitată prelungirea.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Părțile pot introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță de prim grad de jurisdicție în termen de cincisprezece zile de la data la care o copie a hotărârii a fost notificată sau comunicată, cu excepția cazului în care actul respectiv prevede un alt termen. În ceea ce privește litigiile care implică cecuri și cambii, acest termen este de opt zile.

În plus, în procedurile referitoare la cererile cu valoare redusă, acțiunile introduse în instanțele comerciale și litigiile legate de ocuparea forței de muncă, termenul pentru introducerea unei căi de atac este de opt zile.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Un termen stabilit de instanță nu poate fi prelungit decât o singură dată, la propunerea unei persoane vizate în cazul în care există motive legitime în acest sens.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Normele de procedură civilă din Republica Croația nu prevăd o prelungire a termenului în funcție de locul de reședință al părților.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Consecințele depind de natura juridică a termenelor, și anume în cazul termenelor legale care nu pot fi prelungite și în care partea nu reușește să desfășoare o acțiune procedurală în termenul prevăzut, o astfel de nerespectare a termenului are ca rezultat pierderea dreptului de a desfășura ulterior respectiva acțiune procedurală.

Pe de altă parte, există termene a căror nerespectare nu duce la pierderea dreptului de a îndeplini ulterior acțiunea, iar astfel de termene sunt denumite termene orientative.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care o parte nu se înfățișează la un termen de judecată sau nu respectă un termen pentru îndeplinirea unor acțiuni în cadrul procedurii și, din acest motiv, își pierde dreptul de a întreprinde acțiunea respectivă, instanța poate permite unei astfel de părți, la propunerea acesteia, să îndeplinească acțiunea respectivă la o dată ulterioară (propunerea de repunere în termen), dacă aceasta consideră că au existat motive legitime pentru omisiune.

Propunerea trebuie depusă în termen de opt zile de la data încetării motivului omisiunii; dacă partea a aflat despre această omisiune la o dată ulterioară, perioada de timp menționată anterior începe să curgă de la data la care aceasta a aflat despre respectiva omisiune. După expirarea unui termen de două luni de la data omisiunii, nu mai poate fi înaintată nicio propunere de repunere în termen.

Ultima actualizare: 23/08/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Lituania

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Codul civil (*Civilinis kodeksas*) prevede un termen de prescripție general și termene de prescripție mai scurte. Prescripția poate fi achizitivă sau extinctivă. De asemenea, există posibilitatea repunerii în termen.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

zilele de duminică;

1 ianuarie: Ziua Anului Nou;

16 februarie: Ziua Restaurării Statului Lituaniei;

11 martie: Ziua Redobândirii Independenței Lituaniei;

Duminica Paștelui și Lunea Paștelui (conform tradiției din Vest);

1 mai: Ziua Internațională a Muncii;

Prima zi de duminică din luna mai: Ziua Mamei;

Prima zi de duminică din luna iunie: Ziua Tatălui;

24 iunie: Ziua solstițiului de vară, Sărbătoarea Sfântului Ion;

6 iulie: Ziua Statului (încoronarea Regelui Mindaugas);

15 august: Adormirea Maicii Domnului

1 noiembrie: Sărbătoarea Tuturor Sfinților

24 decembrie: Ajunul Crăciunului

25 și 26 decembrie: Crăciunul

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Un termen de prescripție stabilit prin lege, printr-un contract sau de către o autoritate judiciară este exprimat ca dată calendaristică sau ca număr de ani, luni, săptămâni, zile sau ore.

Un termen de prescripție poate fi, de asemenea, definit ca un eveniment care trebuie să se producă în mod inevitabil. Prescripția poate fi achizitivă sau extinctivă. De asemenea, există posibilitatea repunerii în termen. Repunerea în termen este situația în care o instanță consideră valabil un termen după ce acesta a expirat, cu condiția ca termenul relevant să fi fost omis din motive importante. Prescripția achizitivă este perioada la sfârșitul căreia se naște (se dobândește) un anumit drept civil sau o anumită obligație. Prescripția extinctivă este perioada la sfârșitul căreia se stinge un anumit drept civil sau o anumită obligație. În cazul prescripției extinctive, o instanță judecătorească sau de arbitraj nu poate decide repunerea în termen.

Termenul general de prescripție este de zece ani.

Legislația lituaniană prevede termene de prescripție mai scurte pentru anumite tipuri de cereri.

Un termen de prescripție mai scurt, de o lună, se aplică în cazul reclamațiilor privind rezultatele procedurilor de licitație.

Un termen de prescripție mai scurt, de trei luni, se aplică în cazul cererilor de anulare a deciziilor luate de organele unei entități juridice.

Un termen de prescripție mai scurt, de șase luni, se aplică în cazul:

cererilor privind executarea unei decizii de nerespectare a obligației de plată (plata unei amenzi, aplicarea de penalități de întârziere);

cererilor privind defectele ale articolelor vândute.

Un termen de prescripție mai scurt, de șase luni, se aplică în cazul cererilor care decurg din relațiile dintre întreprinderile de transport și clienții lor în ceea ce privește transportul de mărfuri livrate de pe teritoriul Lituaniei și un termen de prescripție de un an pentru transportul de mărfuri livrate în străinătate.

Un termen de prescripție mai scurt, de un an, se aplică în cazul cererilor de despăgubire în domeniul asigurărilor.

Un termen de prescripție mai scurt, de trei ani, se aplică în cazul cerere pentru acordarea de despăgubiri, inclusiv ca urmare a calității necorespunzătoare a produselor.

Un termen de prescripție mai scurt, de cinci ani, se aplică în cazul cererilor de executare privind dobânzile și alte plăți periodice.

10. Cererile privind realizarea unor lucrări în mod defectuos sunt supuse unor termene de prescripție mai scurte.

Cererile apărute în legătură cu transportul de mărfuri, pasageri și bagaje sunt supuse termenelor de prescripție prevăzute în codurile (legile) aplicabile anumitor moduri de transport.

Termenele de prescripție sau normele de calculare a unui astfel de termen nu pot fi modificate prin acordul părților.

Un termen de prescripție nu se aplică în cazul:

1) cererilor care decurg din încălcarea drepturilor nepatrimoniale personale, cu excepția cazurilor prevăzute prin lege;

2) cererilor deponenților pentru rambursarea depozitelor lor deținute la o bancă sau o altă instituție de credit;

3) altor cereri de despăgubire generate ca urmare a următoarelor infracțiuni prevăzute în [Codul penal \(Baudžiamasis kodeksas\)](#):

1) genocid (articolul 99);

2) tratamentul persoanelor interzis în temeiul dreptului internațional (articolul 100);

3) uciderea persoanelor protejate în temeiul dreptului internațional (articolul 101);

4) deportarea sau transferul civililor (articolul 102);

5) actele de vătămare fizică, torturare sau alte tratamente inumane ale persoanelor protejate în temeiul dreptului internațional umanitar (articolul 103);

6) utilizarea forțată a civililor sau prizonierilor de război în forțele armate ale unui dușman (articolul 105);

7) distrugerea obiectelor protejate sau jefuirea patrimoniului național (articolul 106);

8) agresiunea (articolul 110);

9) atacurile militare interzise (articolul 111);

10) utilizarea mijloacelor de luptă interzise (articolul 112);

11) îndeplinirea cu neglijență a funcțiilor de comandant.

4) cazurilor prevăzute de alte legi.

Termene aplicabile ședințelor de judecată în cauze civile. O instanță judecătorească trebuie să caute să soluționeze o cauză civilă cu celeritate, în măsura posibilității, să evite întârzierile și să se asigure examinarea cauzei în cadrul unei singure ședințe de judecată.

Este posibil să se prevadă prin lege termene specifice pentru anumite categorii de cauze civile. În cazul în care o instanță de prim grad de jurisdicție nu îndeplinește acțiunea procedurală prevăzută de Codul civil, o parte la procedură, care are un interes în îndeplinirea acțiunii respective, are dreptul să solicite unei instanțe de apel să solicite stabilirea unui termen pentru îndeplinirea acțiunii respective. Cererea trebuie să fie depusă prin intermediul instanței care examinează cauza, iar aceasta din urmă trebuie să decidă cu privire la admisibilitatea cererii până cel târziu în ziua lucrătoare care urmează primirii acesteia.

Dacă instanța care nu a îndeplinit acțiunea procedurală ce a determinat depunerea cererii îndeplinește acțiunea respectivă în termen de șapte zile lucrătoare de la primirea cererii, se consideră că partea în cauză a renunțat la cerere. În caz contrar, cererea este transferată instanței de apel în termen de șapte zile lucrătoare de la data primirii acesteia. Astfel de cereri sunt, de obicei, examinate prin procedura scrisă, fără ca părțile să fi notificate cu privire la ora și la locul de desfășurare a ședinței sau fără să fie invitate. Cererea trebuie să fie examinată în termen de șapte zile lucrătoare de la primirea acesteia de către

instanța de apel. Președintele instanței de apel, președintele secției civile sau un judecător desemnat de către aceștia trebuie să examineze cererea și să ia o decizie cu privire la aceasta. Hotărârea pronunțată nu poate fi atacată prin introducerea unui apel separat.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul începe să curgă ora 0 a zilei care urmează după evenimentul care marchează începutul acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legislația specifică.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Se consideră că au fost transmise la timp toate cererile și notificările transmise prin poștă, prin telegraf sau prin alte mijloace de comunicare înainte de miezul nopții în ultima zi a termenului (articolul 1.122 din Codul civil).

Articolul 123 alineatele (3) și (4) din Codul de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*) prevede că, atunci când persoana însărcinată să notifice un document procedural nu găsește destinatarul la reședința sau la locul său de muncă, actul respectiv trebuie să fie notificat sau comunicat oricărui membru adult al familiei care locuiește împreună cu acesta [copii (copii adoptați), părinți (părinți adoptivi), soț/soție etc.], cu excepția cazului în care membrii familiei prezintă interese juridice opuse în soluționarea cauzei, sau, dacă și aceștia sunt absenți, administrației de la locul de muncă.

În cazul în care persoana însărcinată să notifice un document procedural nu găsește destinatarul la sediul social al unei entități juridice sau în alt loc specificat de entitatea juridică respectivă, actul procedural trebuie să fie notificat sau comunicat oricărui angajat al entității juridice respective, care este prezent la locul de livrare. Dacă un document procedural nu este notificat conform celor prevăzute în acest paragraf, acesta trebuie să fie transmis prin poștă la adresa sediului entității juridice și se consideră că a fost notificat în termen de zece zile de la data ștampilei poștale.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenul începe să curgă de la ora 0 a zilei care urmează după evenimentul care marchează începutul acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legislația specifică. (articolul 73 din Codul de procedură civilă).

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Un termen de prescripție se calculează în zilele calendaristice. Acesta începe să curgă de la ora 0 a zilei care urmează după evenimentul care marchează începutul acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legislația specifică.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen procedural exprimat în ani, luni, săptămâni sau zile începe să curgă de la ora 0 a zilei care urmează după evenimentul care marchează începutul acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legislația specifică.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în săptămâni expiră la ora 0 a zilei corespunzătoare din ultima săptămână inclusă în termen. Un termen exprimat în luni expiră la ora 0 a zilei corespunzătoare din ultima luna inclusă în termen. Un termen exprimat în ani expiră la ora 0 a zilei corespunzătoare din luna corespunzătoare din ultimul an inclus în termen. Dacă un termen exprimat în ani sau luni expiră într-o lună care nu conține data respectivă, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Termenul include zilele de sărbătoare legală și de odihnă (zilele de sămbătă și duminică). În cazul în care ultima zi a termenului este o zi de odihnă sau de sărbătoare legală, se consideră că acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Repunerea în termen. Persoanele care omit un termen stabilit prin legislația specifică sau de către o instanță din motive recunoscute de către instanță ca fiind importante pot solicita repunerea în termen. O instanță are dreptul de a repune în termen un justițiabil din proprie inițiativă în cazul în care rezultă din dosar că termenul în cauză a fost omis din motive importante.

Pentru repunerea în termen trebuie depusă o cerere la instanță la care urma să fie îndeplinită acțiunea procedurală în cauză. Aceasta va fi examinată prin procedură scrisă. Acțiunea procedurală (depunerea unei cereri, depunerea de documente sau îndeplinirea de alte acțiuni) al cărei termen a fost omis trebuie să fie îndeplinită în paralel cu soluționarea cererii. Cererea de repunere în termen trebuie să fie motivată. Aceasta trebuie să fie însoțită de elemente de probă care să justifice necesitatea repunerii în termen.

Repunerea în termen se face prin hotărâre judecătorească. Respingerea cererii de repunere în termen se face sub forma unei hotărâri judecătorești motivate. O hotărâre judecătorească prin care se respinge o cerere de repunere în termen poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță regională poate fi depusă în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii în primă instanță.

O cale de atac distinctă poate fi introdusă împotriva unei hotărâri a unei instanțe regionale:

în termen de 7 zile de la data pronunțării hotărârii în cazurile în care hotărârea din primă instanță atacată a fost pronunțată în urma derulării unei proceduri orale;

în termen de 7 zile de la data notificării sau comunicării copieii autentificate a hotărârii în cazurile în care hotărârea din primă instanță atacată a fost pronunțată urma derulării unei proceduri scrise.

Este posibil să fie introduse căi de atac împotriva hotărârilor instanțelor regionale care examinează o cauză pe fond și căi de atac distincte împotriva hotărârilor intermediare ale instanțelor regionale prevăzute în mod expres în Codul de procedură civilă [de exemplu, împotriva unei hotărâri de respingere a unei cereri de repunere în termen [articolul 78 alineatul (6) din Codul de procedură civilă], împotriva unei hotărâri cu privire la cheltuielile de judecată (articolul 100 din Codul de procedură civilă) sau împotriva unei hotărâri care nu permite continuarea acțiunii].

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În fiecare caz, trebuie să se desfășoare o singură ședință de judecată, cu excepția cazului în care este anunțată o amânare, care nu poate fi mai mare de cinci zile lucrătoare. Se poate decide o amânare pentru a permite instanței și părților la procedură să ia o pauză în urma unei audieri prelungite și să colecteze orice elemente de probă care lipsesc, garantând astfel soluționarea cauzei într-un termen cât mai scurt.

În cazul în care o instanță suspendă o ședință, trebuie să fie fixată data următoarei ședințe de judecată, care să fie comunicată participanților cu o confirmare de primire prin semnătură. Persoanele care nu s-au înfățișat în instanță sau care sunt nou incluse în procedură sunt informate cu privire la data următoarei ședințe de judecată în conformitate cu Codul de procedură civilă.

În anumite situații, o ședință de judecată poate fi suspendată. O astfel de suspendare înseamnă că orice acțiune procedurală care urmează să fie îndeplinită în vederea soluționării cauzei pe fond este suspendată temporar, pentru o perioadă de timp nedeterminată. O cauză poate fi suspendată din motive obiective prevăzute în legi specifice, care împiedică soluționarea unei cauze civile și nu sunt stabilite la discreția părților sau a instanței, sau în situații care nu sunt prevăzute în legi specifice, dar totuși împiedică examinarea cauzei pe fond de către instanța de judecată.

Instanța trebuie să suspende acțiunea în următoarele situații:

În caz de deces al unei persoane fizice sau al desființării unei entități juridice care a fost parte la dosar, în cazul în care se permite succederea în drepturi în contextul raporturilor juridice implicate în litigiu; în cazul în care o parte își pierde capacitatea juridică, cauza trebuie să fie suspendată până la desemnarea unui reprezentant legal al persoanei fizice care și-a pierdut capacitatea juridică;

În cazul în care nu se poate soluționa o anumită cauză până la pronunțarea unei hotărâri într-o altă cauză, prima cauză, în materie civilă, penală sau de contencios administrativ, va fi suspendată până când decizia, hotărârea judecătorească, ordonanța sau rezoluția devine definitivă sau până la pronunțarea unei hotărâri în contencios administrativ în cea de a doua cauză;

În cazul în care transpare, într-o cauză care presupune cereri de natură patrimonială față de un pârât, că satisfacerea unor astfel de cereri este legată de examinarea unei cauze penale, cauza va fi suspendată până la judecarea cauzei penale sau până la ridicarea unor restricții temporare privind drepturile de proprietate; legile specifice prevăd, de asemenea, alte circumstanțe.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu este cazul.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Expirarea unui termen de prescripție înainte de a depunerea unei cereri va atrage după sine respingerea cererii.

În cazul în care instanța constată că un termen nu a fost respectat din cauza unui motiv important, dreptul încălcat trebuie să fie apărat și persoana în cauză trebuie să fie repusă în termen.

Aspectele legate de dreptul patrimonial în legătură cu bunuri a căror recuperare este supusă unor termene de prescripție care au expirat sunt soluționate în conformitate cu dispozițiile din volumul IV din Codul civil.

Dreptul de a îndeplini o acțiune procedurală expiră atunci când expiră termenul stabilit prin lege sau de către o instanță. Orice documente procedurale depuse la dosar după expirarea unui termen sunt returnate solicitanților. Nerespectarea unui termen pentru îndeplinirea unei anumite obligații procedurale nu exonerează persoana respectivă de îndeplinirea acestei obligații.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care termenele nu au fost respectate din motive importante și nu au trecut mai mult de trei luni de la pronunțarea hotărârii judecătorești, instanța poate, la cererea solicitantului, să îl repună în termen. O parte la procedură poate fi repusă în termenul de introducere a unei căi de atac atunci când instanța constată că termenul în cauză nu a fost respectat din motive importante. O hotărâre judecătorească prin care se respinge o cerere de repunere în termenul de depunere a unei căi de atac poate fi contestată prin introducerea unei căi de atac distincte. În cazul în care instanța de apel admite această cale de atac distinctă și repune în termen persoana în cauză, președintele secției civile a instanței de apel trebuie să transfere acțiunea de apel, împreună cu dosarul cauzei, completului specializat al instanței de apel sau să înapoieze dosarul cu privire la admisibilitatea cauzei spre rejudecare în primă instanță pentru adoptarea unei decizii. În cazul în care, în aceste condiții, dosarul este înaintat completului specializat al instanței de apel, aceasta din urmă trebuie să trimită copii ale cererii de introducere a căii de atac și ale anexelor la aceasta părților la procedură în termen de trei zile lucrătoare de la data la care a fost permisă introducerea apelului. După ce termenul de contestare a hotărârii judecătorești și de răspuns la o cale de atac a expirat, instanța de prim grad de jurisdicție va trimite dosarul instanței de apel în termen de șapte zile și va notifica părțile cu privire la aceasta. În cazul în care cauza este trimisă instanței de apel, iar aceasta din urmă stabilește că termenul pentru introducerea căii de atac nu a fost respectat, instanța poate repune în termen justițiabilul din proprie inițiativă (*ex officio*), cu condiția ca în dosar să se indice în mod clar faptul că termenul nu a fost respectat din motive importante, sau să propună părții la procedură să depună o cerere pentru a fi repusă în termenul de apel [articolul 307 alineatele (2) și (3), articolele 338 și 78 din Codul de procedură civilă]. O decizie prin care se respinge cererea solicitantului de a fi repus în termen poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte [articolul 78 alineatul (6) din Codul de procedură civilă].

Ultima actualizare: 26/06/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Luxemburg

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Printre termenele de procedură existente în dreptul luxemburghez se află termenele de introducere a acțiunilor, termenele de îndeplinire a formalităților procedurale, termenele de înfățișare, termenele întemeiate pe considerente de distanță și altele.

Termenele de prescripție și de decădere din drepturi nu au o natură pur procedurală și de aceea nu vor fi abordate în această fișă.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Sunt considerate zile nelucrătoare zilele de sâmbătă și de duminică, precum și zilele de sărbătoare legală următoare:

Anul Nou, luni a doua zi de Paști, 1 mai, Înălțarea, luni de Rusalii, ziua națională din 23 iunie,

Adormirea Maicii Domnului, Ziua Tuturor Sfinților și prima și a doua zi de Crăciun.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Termenele de procedură variază în funcție de materia și de procedura vizată.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul începe să curgă de la miezul nopții din data aferentă actului, evenimentului, deciziei sau aducerii la cunoștință a actului.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Da, în cazul în care legea prevede notificarea actului prin executor judecătoresc sau comunicarea acestuia de către greșier, se poate considera că actul a fost notificat sau comunicat în altă zi decât aceea în care i-a fost înmănat direct persoanei în cauză (de exemplu în caz de refuz al actului sau de notificare sau comunicare a acestuia la domiciliu...).

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenul de procedură se calculează începând de la miezul nopții din data actului, a evenimentului, a deciziei sau a notificării care stau la baza acestuia.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Zilele de sărbătoare legală, zilele de sâmbătă și de duminică intră în calculul termenelor.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Zilele de sărbătoare legală, zilele de sâmbătă și de duminică intră în calculul termenelor.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Orice termen de procedură expiră în ultima zi la miezul nopții.

Atunci când este exprimat în săptămâni, termenul expiră în ziua din ultima săptămână care poartă același nume ca ziua actului, a evenimentului, a deciziei sau a notificării care stau la baza acestuia.

Atunci când este exprimat în luni sau ani, termenul expiră în ultima lună sau în ultimul an în ziua corespunzătoare zilei actului, evenimentului, deciziei sau notificării care stau la baza acestuia. În cazul în care nu există o zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a lunii.

Atunci când termenul este exprimat în luni și zile sau în diviziuni ale lunii, se calculează mai întâi lunile întregi și ulterior zilele sau diviziunile lunii; pentru a calcula diviziunile lunii, considerăm că o lună este alcătuită din 30 de zile.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Orice termen care expiră în mod normal într-o zi de sâmbătă, de duminică, într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi de sărbătoare alternativă se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează. Această regulă se aplică și prezentării documentelor la primărie, atunci când serviciile municipalității nu lucrează cu publicul în ultima zi din termen.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Persoanele care își au reședința în străinătate beneficiază de un termen special, pe considerente de distanță, atunci când se introduce o acțiune în justiție împotriva acestora în fața unei instanțe din Luxemburg. Termenul variază între cincisprezece și treizeci de zile în funcție de locul de reședință al persoanei chemate în judecată.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru introducerea unei căi de atac este, în general, de patruzeci de zile, la care se adaugă o prelungire pe considerente de distanță pentru persoanele domiciliat în străinătate. De altfel, nu s-ar putea introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri care nu este investită cu forță executorie provizorie înainte de expirarea unui termen de opt zile.

Termenul de formulare a unei opoziții față de o hotărâre pronunțată în contumacie este de cincisprezece zile și curge începând de la data notificării sau a comunicării.

Ordonanța președințială poate fi atacată în termen de cincisprezece zile de la notificarea acesteia. În caz de neprezentare, termenul de formulare a unor obiecțiuni este de opt zile de la data notificării. Termenul de formulare a unor obiecțiuni curge simultan cu termenul de introducere a unei căi de atac.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În ceea ce privește procedura măsurilor provizorii, cererile de chemare în judecată se depun pentru participarea părților la o ședință de judecată ce se desfășoară într-o zi și la o oră obișnuită pentru acest tip de procedură. În cazul în care, cu toate acestea, situația impune celeritate, președintele sau judecătorul care îi ține locul poate permite citarea părții la o anumită oră, chiar și în zilele de sărbătoare sau în general nelucrătoare, în instanță sau la domiciliu cu ușile deschise.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Atunci când unei părți cu domiciliul în afara Luxemburgului i se solicită înfățișarea în persoană în Luxemburg, se aplică termenele obișnuite, cu excepția cazului în care instanța decide prelungirea acestora, dacă este necesar.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Expirarea termenului de introducere a acțiunii implică decăderea din drepturi. Expirarea termenului de îndeplinire a formalităților procedurale implică în general perimarea sau scoaterea de pe rol.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care o persoană nu a exercitat o acțiune în justiție în termenul stabilit, este posibil pentru toate materiile suspendarea termenului de decădere care a rezultat în urma expirării termenului în cazul în care, independent de voința sa, n-a luat cunoștință în timp util de actul care a provocat curgerea termenului sau în cazul în care i-a fost imposibil să exercite o acțiune în justiție. Cererea este admisă în cazul în care este formulată în termen de cincisprezece zile de la momentul în care persoana vizată a luat cunoștință de actul care a provocat curgerea termenului sau de la momentul în care imposibilitatea de a exercita o acțiune a încetat. Cererea nu se mai admite în cazul în care a trecut mai mult de un an de la expirarea termenului care a curs din momentul producerii actului. Aceste termene nu au efect suspensiv.

Orice acțiune se stinge în cazul întreruperii procedurilor timp de 3 ani. Termenul se prelungește cu șase luni în cazul în care este necesară reluarea procesului sau numirea unui nou reprezentant legal (*avoué*). Perimarea nu duce la stingerea acțiunii, ci doar la stingerea procedurii. Persoana care dorește să acționeze în justiție trebuie să intențeze o nouă acțiune pentru a-și exercita drepturile, cu condiția însă ca acțiunea sa să nu fie prescrisă.

Ordonanța prin care se constată neîndeplinirea, de către avocați, a unui termen nu poate fi atacată.

Linkuri relevante

<http://www.legilux.lu/>

Ultima actualizare: 02/05/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Țările de Jos

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele care se aplică în dreptul procedural civil pot fi grupate, în general, după cum urmează:

a. Termene minime de înștiințare, pentru citarea celeilalte părți, precum și a oricărui terț și martori, pentru a se înfățișa la proces. În mod normal, se acordă un termen de cel puțin o săptămână. În principiu, un termen de cel puțin o săptămână se aplică și atunci când se citează părți interesate pentru depunerea unor cereri, cu excepția cazului în care instanța prevede altfel [articolele 114-119 și 276 (citarea părților și a terților) și articolele 170 și 284 (citarea martorilor) din Codul de procedură civilă (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)]. Este important de reținut că, în cazul în care părătul are o adresă cunoscută sau se cunoaște faptul că acesta locuiește în realitate în afara Țărilor de Jos, termenul de înștiințare, pentru citarea părții respective, este de cel puțin 4 săptămâni (articolul 115 din Codul de procedură civilă).

b. Termene maxime pentru introducerea unei căi de atac. Calea de atac a opoziției (*verzet*) trebuie să fie introdusă, în mod normal, în termen de 4 săptămâni. În general, perioadele de 3 luni se aplică în cazul unui apel (*hoger beroep*), al unui recurs (*cassatie*) la Curtea Supremă și al unei acțiuni în anularea unei hotărâri judecătorești definitive (*herroeping*) [a se vedea articolul 143 (opoziție), articolele 339 și 358 (apel), articolele 402 și 426 (recurs la Curtea Supremă) și articolele 383 și 391 (abrogarea unei hotărâri definitive) din Codul de procedură civilă].

c. Termene pentru îndeplinirea actelor procedurale de către părți și pentru luarea deciziilor de către instanță. În general, acestea variază între 2 și 6 săptămâni. În anumite circumstanțe, instanța poate permite ca îndeplinirea actelor procedurale să fie amânată.

d. Termene de prescripție pentru introducerea acțiunilor în justiție și exercitarea autorității de executare. Termenul general de prescripție este de 20 ani. Însă, în multe cazuri, este valabil un termen de prescripție mai scurt, de 5 ani. Daunele cominatorii expiră la 6 luni de la data la care au fost impuse. Un termen de prescripție care a început deja să curgă poate fi întrerupt, după care poate începe să curgă un nou termen de prescripție. De exemplu, termenul de prescripție care se aplică autorității de executare poate fi întrerupt prin notificarea sau comunicarea hotărârii judecătorești, ori prin orice alt act de executare (articolele 306-325, cartea 3 din Codul civil (*Burgerlijk Wetboek*)).

Termenele legale intră, de asemenea, sub incidența normelor prevăzute în Legea generală privind termenele ([Algemene Termijnenwet](#)).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În afară de zilele de sâmbătă și duminică, [Legea generală privind termenele](#) prevede că sunt sărbători legale:

Ziua Anului Nou: 1 ianuarie

Vinerea Mare: Vinerea dinaintea Paștelui

Lunea Paștelui: Luni, după Paște

Înălțarea Domnului: Joi, la 40 de zile după Paște

Ziua regelui: 27 aprilie

Ziua Eliberării: 5 mai

Lunea Rusaliilor: Luni, a doua zi de Rusalii

Prima și a doua zi de Crăciun: 25 și 26 decembrie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Termenele legale intră sub incidența normelor prevăzute în Legea generală privind termenele. Această lege prevede că un termen stabilit printr-un act normativ care se încheie într-o zi de sâmbătă, duminică sau o sărbătoare legală se prelungește până la sfârșitul următoarei zile care nu este zi de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare. Dacă este necesar, un termen de cel puțin 3 de zile este prelungit astfel încât să includă cel puțin 2 zile care nu sunt zile de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală.

În ceea ce privește citarea, legea (*Landelijk procesreglement voor civiele dagvaardingen bij de rechtbanken*) stabilește un termen de 6 săptămâni ca punct de plecare pentru îndeplinirea actelor procedurale de către părți și pronunțarea hotărârii. La nivelul secțiilor cantonale (*Landelijk reglement van de voor de civiele rol kantonsectoren*) în principiu se utilizează termene de 4 săptămâni (<http://www.rechtspraak.nl/>).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Momentul inițial este întotdeauna ziua următoare celei în care are loc evenimentul declanșator.

Citarea

Nu este cazul.

Căi de atac

Termenul pentru calea de atac a **opoziției** (care se poate introduce doar împotriva hotărârilor pronunțate în lipsă) începe să curgă:

în momentul în care hotărârea este notificată sau comunicată părții condamnate în persoană;

în cazul în care se utilizează o altă metodă de notificare sau comunicare: în momentul în care partea condamnată îndeplinește un act prin care atestă faptul că are cunoștință de hotărârea pronunțată sau de începutul executării; și

în alte cazuri: în momentul în care se încheie executarea hotărârii.

Termenul pentru depunerea **apelurilor și recursurilor la Curtea Supremă** împotriva hotărârilor judecătorești se calculează de la data pronunțării hotărârii.

Prima zi a perioadei este ziua următoare celei în care a fost pronunțată hotărârea. A se vedea, de asemenea, întrebarea 12.

Termenul pentru depunerea apelurilor și recursurilor la Curtea Supremă împotriva hotărârilor este calculat astfel:

de la data la care a fost pronunțată hotărârea, în cazul solicitantului și al părților interesate care se înfățișează la proces, și

după ce hotărârea a fost notificată sau comunicată în alt mod, în cazul altor părți interesate.

Termenul pentru introducerea unei **acțiuni în anularea** unei hotărâri sau decizii care a devenit definitivă începe după apariția motivului anulării și după ce reclamantul sau solicitantul a fost informat despre aceasta, însă, în orice caz, nu înainte ca hotărârea sau decizia să devină definitivă, mai exact, o hotărâre care are autoritate de lucru judecat nu mai poate fi anulată printr-o opoziție, un apel sau un recurs la Curtea Supremă.

Acte procedurale

Termenele stabilite pentru îndeplinirea actelor procedurale sunt calculate în săptămâni de la data includerii pe lista dosarelor aflate pe rol. Exemplu: în urma unei ședințe de judecată care are loc într-o zi de miercuri, dosarul este inclus pe rol din nou după patru săptămâni, în ziua de miercuri, iar termenul de depunere este la orele 10 dimineața. În cazul în care dosarul este scos de pe rol, de exemplu, atunci instanța stabilește data la care acesta va fi inclus din nou pe rol.

Termene de prescripție

Momentul inițial al termenelor de prescripție care se aplică în cazul acțiunilor în justiție depinde de natura acțiunii. De exemplu, calitatea procesuală activă de a solicita îndeplinirea unei obligații contractuale de a da sau de face expiră la 5 ani după începutul zilei următoare celei în care solicitarea a devenit exigibilă. Exemplu: calitatea procesuală activă de a solicita încetarea unei situații ilegale expiră după 5 ani calculați din ziua următoare celei în care poate fi solicitată încetarea imediată a situației.

Executare

În principiu, competența de executare expiră după 20 ani calculați din ziua următoare celei în care este pronunțată hotărârea.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu. Însă, în unele cazuri, modul în care i se aduce unei părți la cunoștință hotărârea judecătorească influențează începutul termenului de exercitare a căilor de atac, de exemplu pentru introducerea unei opoziții. A se vedea, de asemenea, întrebarea 4.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu. Termenul începe să curgă din ziua următoare celei în care s-a produs evenimentul.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zile lucrătoare?

Cu excepția unor dispoziții contrare, legea neerlandeză utilizează zilele calendaristice. Legea generală privind termenele prevede că un termen care se încheie într-o zi de sâmbătă, duminică sau o zi de sărbătoare legală se prelungește până la sfârșitul următoarei zile care nu este o zi de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală.

În plus, dacă este necesar, un termen stabilit într-un act, care cuprinde cel puțin 3 de zile, este prelungit astfel încât să includă cel puțin 2 zile care nu sunt zile de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Acestea se referă, de asemenea, la luni și ani calendaristici.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Citarea

Nu este cazul.

Căi de atac

În procedura de citare, o cale de atac este exercitată prin emiterea unei citații. Cu excepția cazului în care instanța competentă permite acest lucru, executorul judecătoresc nu poate efectua notificarea după orele 8 seara. Prin urmare, termenul se încheie efectiv la ora 8 seara a ultimei zile. În cadrul unei astfel de proceduri, ar trebui reținut că nu se socotește nici ziua în care se emite citația, nici ziua în care partea în cauză este citată să se înfățișeze (prima dată de înfățișare în procesul aflat pe rol). Prin urmare, perioada minimă de notificare sau comunicare a citației trebuie să fie cuprinsă între aceste două date. În procedura de introducere a cererilor, căile de atac sunt exercitate prin depunerea unei cereri la grefa instanței. Acest lucru poate fi realizat prin poștă sau în persoană, în timpul programului de lucru al grefei, sau prin fax până la miezul nopții în ultima zi a perioadei respective.

Cu privire la căile de atac în cauze de dreptul familiei, momentul inițial diferă puțin de cel aplicabil căilor de atac din alte proceduri de introducere a cererii (a se vedea, de asemenea, întrebarea 4. „Căi de atac”). Solicitantul poate introduce o cale de atac în decurs de 3 luni de la data la care a fost pronunțată hotărârea. Alte părți interesate pot introduce o cale de atac în decurs de 3 luni de la notificarea sau comunicarea hotărârii către acestea sau de la data oricărei alte forme de notificare.

Acte procedurale

Dacă un dosar se află pe rol, următoarele aspecte sunt valabile pentru depunerea de documente. În principiu, un document prevăzut a fi inclus într-un dosar aflat pe rol este depus la grefa instanței până la termenul de depunere. Acest termen este data până la care orice documente, cu excepția citației, și rapoarte trebuie să se afle în posesia instanței. În conformitate cu regulamentul de procedură, data și ora până la care trebuie prezentate documentele sunt: miercuri, la orele 10 dimineața. În cazul în care nu are loc nicio audiere, deoarece cauza este soluționată în scris, documentele sunt depuse la grefa instanței până la data includerii dosarului pe rol. Secția cantonală a unei instanțe organizează întotdeauna o audiere, deoarece, în acest caz, actele procedurale pot fi îndeplinite, de asemenea, oral. Documentele trebuie să fie depuse la grefa instanței până cel târziu în ziua care precedă data includerii dosarului pe rol. Acest lucru poate fi realizat prin poștă sau în persoană, în timpul programului de lucru al grefei, sau prin fax, până la miezul nopții, în ziua respectivă.

Termene de prescripție

A se vedea, de asemenea, „Termene de prescripție”, la întrebarea nr. 4. Pentru unele drepturi procesuale active, momentul în care unei părți i se aduce la cunoștință un anumit fapt este important. Exemplu: un drept procesual activ pentru a solicita recuperarea plăților necuvenite expiră după 5 ani calculați din ziua următoare celei în care creditorul a luat cunoștință de existența creanței și de identitatea destinatarului și, în orice caz, la 20 ani de la nașterea creanței.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, un termen care expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau o zi de sărbătoare legală se prelungește până la sfârșitul următoarei zi care nu este zi de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală. Însă, în conformitate cu Legea generală privind termenele, această situație nu se aplică în cazul termenelor stabilite prin numărarea înapoi de la o anumită dată sau eveniment. Cu alte cuvinte, această regulă se aplică termenelor maxime, nu termenelor minime.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În unele cazuri, legea prevede prelungirea până la un termen. De exemplu, în cazul în care partea care a pierdut decedează în cursul perioadei de introducere a unei căi de atac, iar moștenitorii părții respective doresc să acționeze în continuare cu privire la calea de atac vizată, se acordă un nou termen de trei luni.

Însă, în general, normele privind termenele sunt aplicate cu strictețe, deși Curtea Supremă a Țărilor de Jos (*Hoge Raad der Nederlanden*) a făcut o excepție pentru cazurile în care partea care introduce calea de atac nu a luat cu promptitudine cunoștință de hotărârea judecătorească din cauza unei erori sau omisiuni a instanței. În acest caz, partea respectivă a depășit termenul fără să poarte nicio vină și i se aprobă o scurtă prelungire.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru introducerea unei căi de atac este, de obicei, de 3 luni. În anumite cauze civile, cum ar fi procedura măsurilor provizorii (procedură accelerată), se aplică termene mai scurte pentru apeluri și recursuri la Curtea supremă, și anume de 4 și, respectiv, 8 săptămâni.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Toate termenele referitoare la înfățișarea unei părți constituie perioade minime. Nu a fost stabilit un termen maxim.

Citarea

Termenele de notificare sau de comunicare a unei citații pot fi reduse de către instanță, la cererea reclamantului, sub rezerva anumitor condiții, dacă este necesar. În procedura măsurilor provizorii, este emisă o citație numai după ce instanța a specificat data și ora audierii, care poate va avea loc chiar și într-o zi de duminică. Dacă este necesar, o parte poate fi citată într-un termen foarte scurt. În procedura de depunere a unor cereri, instanța poate, de asemenea, să stabilească un termen mai scurt de citare a unei părți.

Instanța nu poate prelungi termenele de notificare sau comunicare pentru citarea unei părți, dar poate stabili un termen mai lung pentru înfățișarea în procedurile de depunere a unor cereri (a se vedea întrebările 7 și 8).

Acte procedurale

Instanța poate prelungi termenele în care părțile trebuie să îndeplinească acte procedurale, dacă acest lucru este solicitat în comun de către părți. Dacă o cerere este formulată în mod unilateral, se acordă o amânare numai pe baza unor motive convingătoare sau în cazul unor evenimente de forță majoră. Printre motivele convingătoare se numără, de exemplu, complexitatea efectivă sau juridică a cauzei, necesitatea de a aștepta o hotărâre în cadrul unei alte proceduri relevante sau o situație în care partea sau avocatul acesteia este bolnav(ă) sau în concediu.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Dreptul neerlandez nu prevede dispoziții pentru o astfel de situație.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Citarea

În cazul în care o parte este citată cu preaviz insuficient, citația devine nulă în cazul în care pârâtul nu se înfățișează, fiind declarată ca atare de către instanță. Aceasta nu devine automat nulă. Reclamantul poate rectifica un astfel de viciu prin emiterea unei notificări modificate a executorului judecătoresc înainte de prima dată a includerii dosarului pe rol.

În cazul în care pârâtul nu se prezintă la prima dată de includere a dosarului pe rol, citația este verificată pentru identificarea oricărui viciu care ar putea atrage nulitatea actului. Dacă citarea s-a efectuat corect, pârâtul este declarat absent prin neprezentare, iar cererea este admisă, în general, în lipsă. În cazul în care pârâtul nu se înfățișează și există probabilitatea ca acesta să nu fi primit notificarea executorului judecătoresc cu privire la viciu, instanța va declara nulitatea notificării.

În cazul în care pârâtul nu se înfățișează sau nu numește un avocat, în ciuda faptului că a fost notificat în acest sens prin citație, și reiese că notificarea executorului judecătoresc conținea un viciu care atrage nulitatea acesteia, pârâtul nu este declarat a fi absent prin neprezentare. Instanța stabilește o nouă

dată pentru includerea dosarului pe rol și dispune corectarea viciului pe cheltuiala reclamantului. În cazul în care pârâtul se înfățișează și nu invocă un viciu, se consideră că citația a fost emisă în mod corect.

Căi de atac

Dacă se depășește termenul de exercitare a căilor de atac, sancțiunea constă în respingerea căii de atac. Atunci decizia judecătorească în cauză devine definitivă, mai exact, nu mai poate fi anulată prin introducerea unei obiecții, a unui apel sau recurs la Curtea Supremă.

Acte procedurale

Dacă un act procedural nu este îndeplinit în termenul stabilit, se poate obține, în anumite condiții, o amânare (a se vedea întrebarea 10). Dacă nu se poate obține o amânare, dreptul de a îndeplini actul procedural expiră.

Termene de prescripție

În cazul în care partea interesată a permis expirarea perioadei de introducere a unei acțiuni în justiție, dreptul procesual activ protejat prin cerere există în continuare. Însă, nu mai poate fi exercitat în instanță.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Pentru părțile care au ratat termene, sunt disponibile următoarele căi de atac.

Citarea

Un pârât care nu se înfățișează la prima dată de includere a dosarului pe rol este, în general, judecat în lipsă. Până la pronunțarea hotărârii definitive, acest pârât poate împiedica pronunțarea unei hotărâri în lipsă dacă se înfățișează ca parte la proces. După ce s-a pronunțat hotărârea definitivă, partea judecată în lipsă poate introduce calea de atac a opoziției. Judecarea în lipsă, prevenirea pronunțării unei hotărâri în lipsă prin înfățișare în instanță și introducerea opoziției nu se aplică în procedurile care sunt inițiate la cerere. În astfel de cazuri, partea interesată care a omis să se înfățișeze poate să introducă un apel.

Căi de atac

Termenele pentru introducerea unei căi de atac sunt puse în aplicare din oficiu de către instanță. Termenele pentru introducerea apelurilor și a recursurilor la Curtea Supremă sunt obligatorii. Instanțele sunt foarte stricte în ceea ce privește aplicarea acestor termene în interesul securității juridice. Cu toate acestea, Curtea Supremă a Țărilor de Jos a introdus o anumită flexibilitate pentru apelurile introduse în procedurile de depunere a unor cereri. Cererea de introducere a apelului trebuie să prezinte motivele apelului, însă în cazurile în care hotărârea a fost pronunțată, dar nu a fost încă trimisă, iar apelantul nu are așadar acces la motivarea hotărârii, acestuia i se permite să prezinte motivele apelului într-o cerere ulterioară, separată de apel. Apelul în sine trebuie să fie însă introdus în termenul prevăzut. Numai ocazional, atunci când instanța a comis o dublă eroare, termenul este prelungit cu 14 zile de la data primirii deciziei. Acest lucru este valabil în cazul în care partea care a introdus apelul nu a știut și nu ar fi putut să știe când a fost pronunțată hotărârea, ca urmare a unei erori atribuite instanței (sau grefei) și hotărârea a fost transmisă sau emisă doar după ce a expirat termenul de depunere a căilor de atac, ca urmare a unei erori care nu poate fi imputată apelantului. În procedura de citare, în cererea de introducere a apelului nu trebuie să fie expuse motivele acestei căi de atac. Acestea nu sunt prezentate decât într-o etapă ulterioară a procedurii.

Acte procedurale

În anumite circumstanțe, poate fi solicitată o amânare pentru îndeplinirea actelor procedurale (a se vedea întrebarea 13). Dacă nu se obține o amânare, dreptul de a îndeplini actul procedural expiră.

Termene de prescripție

Nicio cale de atac nu este disponibilă împotriva expirării termenelor de prescripție, în afară de întreruperea acestora în timp util (a se vedea întrebarea 1. d). Cu toate acestea, în circumstanțe cu adevărat excepționale, instanța poate decide că invocarea prescripției este contrară principiului caracterului rezonabil și al echității.

Ultima actualizare: 12/09/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Austria

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Dreptul austriac prevede diferite tipuri de termene.

Există o distincție între termenele procedurale, adică termenele-limită până la care o parte sau altă persoană implicată în procedură poate sau trebuie să ia măsuri specifice în scopul procedurii, și termenele de fond, adică termenele-limită până la care trebuie să aibă loc un anumit eveniment pentru a produce anumite efecte de fond în baza sistemului juridic (adică termenele-limită pentru depunerea unei cereri legate de călcarea graniței unei proprietăți în baza articolului 454 din Codul de procedură civilă sau pentru notificarea chirieșilor în baza articolului 560 din Codul de procedură civilă). Un punct important este cel care prevede că termenul necesar pentru livrare prin intermediul serviciului poștal nu este inclus în termenele procedurale, dar este inclus în termenele de fond. Aceasta înseamnă, de exemplu, că un recurs este considerat a fi depus la termen dacă acesta a fost depus la oficiul poștal în ultima zi a termenului procedural stabilit pentru recurs (data timbrului poștal), chiar dacă instanța primește recursul după termenul-limită.

De asemenea, se face o distincție între termenul care este stabilit direct prin lege (de exemplu, termenele-limită pentru recursuri) sau de judecător în funcție de cerințele aplicabile pentru fiecare caz în parte (de exemplu, termenul-limită pentru depunerea unei garanții pentru acoperirea costurilor). Termenele-limită prevăzute pentru anchete, pentru care legea prevede doar un anumit interval de timp [durata minimă sau maximă sau durata aproximativă, conform articolului 257 alineatul (1) din Codul de procedură civilă pentru data unei audieri preliminare], reprezintă o combinație a celor două.

Termenele absolute sunt determinate de data la care acestea se încheie (de obicei o zi calendaristică), în timp ce termenele relative sunt determinate de data de începere și de durată.

În general, judecătorii pot prelungi termenele (termene care pot fi prelungite). Cazurile excepționale în care legea împiedică o prelungire sunt cunoscute ca termene care nu pot fi prelungite sau termene obligatorii (de exemplu, termene-limită pentru depunerea unui recurs).

Există o distincție între termenele reversibile și cele nereversibile, în funcție de gradul de posibilitate a restabilirii poziției anterioare, în cazul nerespectării unui termen-limită. Reversibilitatea reprezintă regula generală. În cazurile excepționale, în care restabilirea poziției anterioare este interzisă, termenul-limită este definit ca termen precluziv sau fix (*Fallfrist*). Exemple de termene procedurale precluzive sunt termenele-limită pentru depunerea unei cereri de anulare sau a unei cereri pentru o nouă procedură de judecată (articolul 534 din Codul de procedură civilă).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele de sâmbătă, de duminică, Vinerea Mare și zilele de sărbătoare legală sunt zile nelucrătoare în Austria. Prima zi a anului (1 ianuarie), Boboteaza (6 ianuarie), Lunea Paștelui, Ziua Muncii (1 mai), Înălțarea, Lunea Rusaliilor, Ziua Domnului, Adormirea Maicii Domnului (15 august), Ziua Națională a Austriei (26 octombrie), Ziua Tuturor Sfinților (1 noiembrie), Sărbătoarea Imaculatei Concepții (8 decembrie), Crăciunul (25 decembrie) și a doua zi de Crăciun (26 decembrie) sunt toate zilele de sărbătoare legală în Austria.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Cele mai multe dispoziții privind termenele pot fi găsite la articolele 123-129 și 140-143 din Codul de procedură civilă și la articolul 89 din Legea privind organizarea judiciară (GOG).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În cele mai multe dintre cazuri, un termen începe la data serviciului efectiv al deciziei de ordonare sau declanșare a termenului; altfel, acesta începe atunci când este pronunțată hotărârea (articolul 124 din Codul de procedură civilă).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu; astfel cum a fost menționat la punctul 4, serviciul este de obicei evenimentul care declanșează un termen procedural, indiferent de modul în care este efectuat serviciul.

Termenul începe cu serviciul sau cu pronunțarea deciziei de ordonare sau declanșare a termenului.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu, data evenimentului care declanșează termenul (de exemplu, serviciul) nu este inclusă în scopul calculării termenului-limită.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Termenele sunt calculate în zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Și în acest caz, termenele sunt calculate în zilele calendaristice.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele exprimate în săptămâni, luni sau ani expiră la miezul nopții în ziua ultimei săptămâni sau a ultimei luni care corespunde ca denumire sau număr datei de începere [articolul 125 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. În cazul în care nu există o astfel de dată în ultima lună a termenului (dacă, de exemplu, un termen de o lună începe la 31 ianuarie), termenul va expira în ultima zi a lunii [articolul 125 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. Zilele nelucrătoare nu afectează data de începere sau durata termenelor.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, termenele care se încheie într-o zi de sâmbătă, de duminică, de sărbătoare legală sau în Vinerea Mare expiră în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungete? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele obligatorii în procedura de recurs sunt stabilite între 15 iulie și 17 august și între 24 decembrie și 6 ianuarie. În cazul în care aceste perioade încep pe parcursul unui termen obligatoriu sau dacă începutul termenului obligatoriu se încadrează în una dintre aceste perioade, termenul este prelungit cu întreaga perioadă sau cu perioada rămasă atunci când încep.

Acest lucru nu se aplică în cazul anumitor proceduri speciale, mai ales în litigiile implicând călcarea granițelor unei proprietăți, pensiile de întreținere, cererile de executare și ordinele provizorii sau în cazul hotărârilor de recunoaștere implicite.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Ca regulă generală, termenul pentru recurs depinde de tipul de decizie (hotărâre sau ordin) și de obiect. În cauzele civile contencioase, termenul pentru introducerea unui recurs împotriva unui ordin (*Rekurs*) este în general de 14 zile, în timp ce termenul pentru introducerea unui recurs împotriva unei hotărâri (*Berufung*) este de 4 săptămâni.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În general, judecătorii pot prelungi termenele (termene care pot fi prelungete). Cazurile excepționale în care legea împiedică o prelungire sunt cunoscute ca termene care nu pot fi prelungete sau termene obligatorii (de exemplu, termene-limită pentru depunerea unui recurs).

Toate termenele pot fi scurtate pe baza unui acord documentat convenit între părți. Instanța poate scurta un termen la cererea unei părți, cu condiția ca aceasta să demonstreze că un termen mai scurt este necesar pentru a evita riscul de pierderi semnificative și ca cealaltă parte să poată, într-un mod facil, întreprinde acțiunea procedurală impusă de un termen-limită mai scurt (articolul 129 din Codul de procedură civilă).

Un termen poate fi prelungit la cerere, dacă partea care beneficiază de prelungire, din motive inevitabile sau foarte serioase, se află în imposibilitatea de a întreprinde o acțiune procedurală la termenul stabilit și, în special, dacă aceasta ar suporta prejudicii ireparabile în lipsa unei prelungiri [articolul 128 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. Termenele nu pot fi prelungete prin acord între părți [acțiunea 128 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu, deoarece ceea ce este important, în acest caz, este ca etapele procedurale legate de instanța austriacă să fie efectuate la termenul stabilit.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Ca regulă generală, o parte care nu îndeplinește o etapă procedurală la termenul stabilit este împiedicată să îndeplinească respectiva etapă (efect precluziv, articolul 144 din Codul de procedură civilă). Există excepții, precum articolul 289 alineatul (2) din Codul de procedură civilă (care reglementează neprezentarea pentru obținerea de elemente de probă) și articolul 491 din Codul de procedură civilă (care reglementează consecințele neprezentării la o audiere în recurs).

Etapele procedurale efectuate cu întârziere sunt, în general, respinse de drept, dar în anumite cazuri este necesară o cerere în acest sens.

Uneori abținerea de a acționa are consecințe specifice în plus față de rezultatele obișnuite. Acestea variază în mod considerabil. Cea mai importantă consecință specifică a faptului că una dintre părți nu acționează este că, atunci când o parte nu acționează, cealaltă parte poate solicita o hotărâre pronunțată în lipsă (articolele 396 și 440 din Codul de procedură civilă). Alte exemple sunt: dacă niciuna dintre părți nu se prezintă în fața instanței, procedura se suspendă pentru cel puțin trei luni (articolul 170 din Codul de procedură civilă) și, dacă solicitantul nu se prezintă într-o procedură matrimonială, cererea poate fi considerată retrasă, dar nu abandonată, la cererea respondentului (articolul 460 nr. 5 din Codul de procedură civilă).

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Acțiunile corective pentru inversarea consecințelor juridice ale refuzului de a se prezenta în fața instanței sau de a întreprinde o acțiune procedurală sunt următoarele:

Restabilirea poziției anterioare (articolul 146 și următoarele din Codul de procedură civilă):

Restabilirea poziției anterioare poate fi utilizată pentru a inversa consecințele neprezentării în fața instanței sau nerespectarea termenului stabilit pentru un act procedural atunci când abaterea imputabilă părții sau reprezentantului acesteia a fost cauzată de un eveniment neprevăzut sau inevitabil, iar partea în cauză sau reprezentantul acesteia nu poartă responsabilitatea sau este responsabil într-o foarte mică măsură pentru respectiva abatere (neglijență minoră). O cerere pentru această acțiune corectivă trebuie depusă în termen de 14 zile de la îndepărtarea obstacolului.

Obiecția (articolele 397a și 442a din Codul de procedură civilă):

Obiecția reprezintă o acțiune corectivă legală care are ca scop inversarea unei hotărâri pronunțate în lipsă în temeiul articolului 396 și al articolului 442 din Codul de procedură civilă. Ca regulă generală, obiecțiile pot fi adresate instanței care judecă, sub formă de pledoarie pregătitoare, în termen de 14 zile de la comunicarea hotărârii pronunțate în lipsă (termen care nu poate fi prelungit).

Recurs (articolul 461 și următoarele din Codul de procedură civilă):

Un recurs poate fi depus împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă, în special pe motiv că nu există nicio nerespectare, deoarece se aplică unul dintre motivele de nulitate enumerate la articolul 477 alineatul (1) nr. 4 și nr. 5 din Codul de procedură civilă (serviciu incorect sau lipsa reprezentării părții în cadrul procedurii).

Ultima actualizare: 24/09/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [pl](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Termene procedurale - Polonia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Procedura civilă poloneză prevede (1) termene legale, judiciare și contractuale pentru acte procedurale ce urmează să fie îndeplinite de către părți și (2) termene orientative pentru acte procedurale ce urmează să fie îndeplinite de către instanță.

Termenele legale și judiciare sunt definitive și nu pot fi depășite.

Termenele legale sunt restrictive (în sensul că nerespectarea lor atrage nulitatea unui anumit act procedural) și sunt prevăzute în legi. Astfel de termene nu pot fi prelunghite sau reduse. Un termen legal începe să curgă la momentul prevăzut în lege. Există două tipuri de termene legale: termene în care trebuie îndeplinită o acțiune și termene după care poate fi îndeplinită o acțiune. Termenele legale includ termenele de introducere a căilor de atac, de exemplu, termenul pentru introducerea unui apel sau a unei plângeri.

Termenele judiciare sunt, de asemenea, termene de decădere, însă acestea sunt stabilite de către o instanță sau un judecător. Termenele judiciare pot fi prelunghite sau reduse, dar numai pentru un motiv important și la cerere, înainte de expirarea termenului, chiar și fără audierea părții adverse. Aceste termene încep să curgă din momentul în care se pronunță o hotărâre sau un ordin în acest sens; în cazul în care Codul de procedură civilă prevede notificarea sau comunicarea automată, acestea încep să curgă atunci când este notificată sau comunicată hotărârea sau ordinul în cauză. Termenele judiciare includ termene pentru regularizarea lipsei de competență judiciară sau procedurală sau pentru corectarea viciilor de formă în cadrul unei căi de atac sau al unei plângeri.

Termenele contractuale, astfel cum sugerează denumirea, sunt stabilite de comun acord de către părți. Un exemplu clasic este suspendarea procedurii la propunerea comună a părților. În cazul în care părțile înaintează o astfel de propunere, instanța poate (însă nu este obligată) să suspende procedura.

Aplicarea acestui tip de termen depinde numai de voința părților.

Termenele orientative vizează, de regulă, autoritățile judecătorești (instanțele), nu părțile. Neîndeplinirea acestora nu are nicio consecință negativă asupra procedurii. Scopul lor de bază este de a aplica principiul celerității procedurii. Un exemplu de astfel de termen este termenul necesar pentru ca o instanță să redacteze motivarea unei hotărâri.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În conformitate cu Legea din 18 ianuarie 1951 privind zilele nelucrătoare, următoarele zile sunt nelucrătoare prin lege:

toate zilele de duminică (zilele de sâmbătă nu sunt zile nelucrătoare prin lege),

1 ianuarie - ziua Anului Nou,

6 ianuarie - Epifania,

Duminica Paștelui,

Lunea Paștelui,

1 mai - sărbătoare legală,

3 mai - Sărbătoarea Națională 3 Mai,

Duminica Rusaliilor,

Corpus Christi,

15 august - Adormirea Maicii Domnului,

1 noiembrie - Ziua Tuturor Sfinților,

11 noiembrie - Sărbătoare Națională - Ziua Independenței,

25 decembrie - ziua de Crăciun,

26 decembrie - a doua zi de Crăciun.

În 2017, duminica Paștelui cade pe data de 16 aprilie, a doua zi de Paște pe data de 17 aprilie, duminica Rusaliilor pe 4 iunie și Corpus Christi pe 15 iunie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

În dreptul civil, „termen” poate avea două semnificații. Acesta poate fi un anumit moment (de exemplu, 5 aprilie 2017) sau o anumită perioadă cu un început și un sfârșit (de exemplu, 14 zile).

În cazul în care se stabilește un termen definitiv (*o dată până la care trebuie făcut ceva*), ceea ce contează este momentul exact în care acesta expiră. Un termen nu trebuie specificat ca fiind o zi anume, ci trebuie stabilit în funcție de producerea unui eveniment prevăzut de părțile contractante într-o situație dată.

Termenele procedurale sunt stabilite utilizând unități de timp precum o zi, o săptămână, o lună sau un an. În temeiul articolului 165 din Codul de procedură civilă, metoda de calculare a termenelor într-o procedură civilă este reglementată de dispozițiile Codului civil privind termenele, în cazul în care o lege, o hotărâre judecătorească, o decizie a unei alte autorități de stat sau un act juridic stabilește un termen fără a specifica modul de calculare a acestuia (articolul 110 din Codul civil). Transmiterea unui act procedural prin intermediul unui oficiu poștal polonez sau al unui oficiu poștal al unui operator care

furnizează un serviciu poștal universal într-un alt stat membru al Uniunii Europene este considerată a fi echivalentă cu depunerea respectivului act procedural în instanță. Același lucru este valabil în cazul depunerii unui document de către un cadru militar la unitatea militară, de către o persoană privată de libertate la administrația penitenciarului în care se află sau de către un membru al echipajului unei nave maritime poloneze la căpitanul navei respective. O zi are 24 ore, care încep și se încheie la orele 24.00. Un termen specificat în zile expiră la sfârșitul ultimei zile. Un termen exprimat în săptămâni, luni sau ani expiră la sfârșitul zilei care corespunde, după nume sau dată, primei zile a termenului sau, în cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, în ultima zi a lunii respective. Dacă un termen este exprimat ca fiind începutul, mijlocul sau sfârșitul unei luni, aceasta se înțelege a însemna prima, cea de a cincisprezecea sau ultima zi a lunii, iar o jumătate de lună corespunde unui număr de 15 zile. Dacă un termen este stabilit în luni sau ani și nu se impune continuitatea, se presupune că o lună are 30 de zile și un an 365 de zile. Dacă sfârșitul termenului pentru îndeplinirea unui act coincide cu o zi legală nelucrătoare sau cu o zi de sâmbătă, termenul expiră în următoarea zi care nu este o zi nelucrătoare sau o zi de sâmbătă.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Dacă începutul unui termen definit în zile este un anumit eveniment, ziua în care se produce evenimentul nu este luată în considerare la calcularea termenului. De exemplu, dacă o instanță a transmis unei părți o notificare sau comunicare pentru îndeplinirea unui anumit act într-un termen de șapte zile, la data de 11 ianuarie 2017, acest termen a expirat la miezul nopții (orele 24.00) la 18 ianuarie 2017.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

O instanță poate notifica sau comunica un act în mai multe moduri: prin poștă, prin intermediul unui executor judecătoresc, al apozilor sau al serviciului de prelucrare a actelor din cadrul instanței. Notificarea sau comunicarea adresată destinatarului poate fi realizată, de asemenea, prin înmânarea documentului destinatarului la grefa instanței. Atâta timp cât notificarea sau comunicarea a fost realizată în mod corespunzător, toate aceste metode sunt la fel de valabile, iar alegerea metodei nu afectează curgerea termenelor.

Începând de la data de 8 septembrie 2016, normele permit unei instanțe să notifice sau să comunice acte prin intermediul unui sistem de transmitere a datelor dacă destinatarul a depus documente prin intermediul unui astfel de sistem sau dacă a optat pentru aceasta. Un destinatar care a optat să depună documente prin intermediul unui sistem de transmitere a datelor poate alege să se retragă din sistemul electronic.

Notificarea sau comunicarea unui document prin mijloace electronice este considerată a fi realizată la data indicată în confirmarea de primire electronică a corespondenței, chiar dacă data respectivă coincide cu o zi nelucrătoare prin lege. Faptul că o corespondență electronică este primită noaptea nu afectează valabilitatea notificării sau comunicării. În absența unei confirmări electronice de primire a corespondenței, notificarea sau comunicarea este considerată valabilă timp de 14 zile după data la care documentul a fost încărcat în sistemul de transmitere a datelor. Normele de mai sus impun părților să își verifice contul electronic cel puțin o dată la 14 zile.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Dacă începutul unui termen definit în zile este un anumit eveniment, ziua în care se produce evenimentul respectiv nu este luată în considerare la calcularea termenului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Termenele stabilite în zile sunt exprimate în zilele calendaristice. Dacă sfârșitul termenului pentru îndeplinirea unei acțiuni coincide cu o zi nelucrătoare legală sau cu o zi de sâmbătă, termenul expiră în următoarea zi care nu este o zi nelucrătoare sau o zi de sâmbătă.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în săptămâni, luni sau ani expiră la sfârșitul zilei care corespunde, după nume sau dată, primei zile a termenului sau, în cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, în ultima zi a lunii respective.

Dacă un termen este exprimat ca fiind începutul, mijlocul sau sfârșitul unei luni, aceasta se înțelege a fi prima, a cincisprezecea sau ultima zi a lunii. O jumătate de lună corespunde unui număr de 15 zile.

Dacă un termen este stabilit în luni sau ani și nu se impune continuitatea, se presupune că o lună are 30 de zile și un an 365 de zile.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în săptămâni, luni sau ani se încheie la sfârșitul zilei care corespunde, după nume sau dată, primei zile a termenului sau, în cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, în ultima zi a lunii respective.

Dacă un termen este exprimat ca fiind începutul, mijlocul sau sfârșitul unei luni, aceasta se înțelege a fi prima, a cincisprezecea sau ultima zi a lunii. O jumătate de lună corespunde unui număr de 15 zile.

Dacă un termen este stabilit în luni sau ani și nu se impune continuitatea, se presupune că o lună are 30 de zile și un an 365 de zile.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Dacă sfârșitul termenului pentru îndeplinirea unui act coincide cu o zi legală nelucrătoare sau cu o zi de sâmbătă, termenul expiră în următoarea zi care nu este o zi nelucrătoare sau o zi de sâmbătă.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Numai termenele judiciare, și anume termenele stabilite de către o instanță sau de către președintele completului de judecată pot fi prelungite sau reduse. O decizie de prelungire sau reducere a unui termen poate fi luată fie de către președintele completului de judecată, fie de către o instanță, însă numai pentru motive importante, a căror analiză este lăsată la discreția președintelui completului/instanței.

Un termen poate fi prelungit sau redus doar la propunerea unei părți, a unui participant în procedura necontencioasă, a unui intervenient, a unui procuror, a unui inspector al muncii, a unui avocat al poporului pentru protecția consumatorilor, a unei organizații neguvernamentale, a unui expert numit de către instanță sau a unui martor, dacă termenul vizează actele acestora. O astfel de decizie nu poate fi luată din oficiu de către instanță sau de către judecător.

Cererea de prelungire a termenului trebuie depusă înainte de expirarea acestuia.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Codul polonez de procedură civilă stabilește termenele procedurale legale pentru introducerea unei căi de atac în funcție de tipul hotărârii judecătorești [o hotărâre (*wyrok*), o decizie cu privire la fondul cauzei într-o procedură necontencioasă (*postanowienie co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym*), o hotărâre pronunțată în lipsă (*wyrok zaoczny*), o cerere de plată (*nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym*), o somație de plată (*nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym*) sau o ordonanță (*postanowienie*)]. Există următoarele termene legale specifice:

o hotărâre judecătorească și o decizie cu privire la fondul cauzei într-o procedură necontencioasă: motivarea hotărârii trebuie redactată la cererea unei părți de a i se notifica sau comunica hotărârea împreună cu motivele aferente, depusă în termen de o săptămână de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și, în două cazuri [(1) în cazul în care o parte care acționează fără un avocat, un consilier juridic sau un agent în materie de brevete nu a fost prezentă atunci când a fost pronunțată hotărârea, deoarece a fost privată de libertate și (2) în cazul în care a fost pronunțată o hotărâre în sesiune închisă], în termen de o săptămână de la data notificării sau comunicării dispozitivului hotărârii. Poate fi introdusă o cale de atac în fața instanței care a pronunțat hotărârea atacată

în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea hotărârii și a motivelor apelantului. Dacă o parte nu a solicitat, în decurs de o săptămână de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, notificarea sau comunicarea hotărârii și a motivării acesteia, termenul pentru introducerea unei căi de atac începe să curgă din ziua în care a expirat termenul de depunere a unei astfel de propuneri;

o decizie: termenul pentru depunerea unei plângeri este de o săptămână și curge de la notificarea sau comunicarea hotărârii sau, în cazul în care o parte nu a solicitat, în termenul prevăzut, notificarea sau comunicarea deciziei luate în cadrul ședinței, de la momentul pronunțării deciziei respective;

o hotărâre pronunțată în lipsă cu privire la pârât: pârâtul împotriva căruia s-a emis o hotărâre în lipsă poate introduce o opoziție în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea hotărârii judecătorești;

o hotărâre pronunțată în lipsă cu privire la reclamant: instanța prezintă motivele unei hotărâri pronunțate în lipsă în cazul în care acțiunea a fost respinsă în totalitate sau în parte, iar reclamantul a solicitat să i se prezinte motivele în decurs de o săptămână de la notificarea sau comunicarea hotărârii judecătorești, sau în cazul în care un reclamant care nu a depus o astfel de cerere a introdus o cale de atac în termenul prevăzut;

o cerere de plată: pârâtului i se cere fie să își achite datoria și să plătească costurile, fie să introducă o opoziție în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea cererii de plată;

o somație de plată: atunci când emite o somație de plată, instanța dispune faptul că pârâtul este obligat fie să își achite datoria și să plătească costurile, în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea somației, fie să se opună somației conform legii, în termenul respectiv.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Un martor sau o parte la proces are datoria absolută de a se înfățișa în instanță. Un martor trebuie să se înfățișeze în instanță chiar dacă nu are cunoștință despre circumstanțele cauzei sau dacă acesta a decis deja să își exercite dreptul de a refuza să depună mărturie. Un martor trebuie să își justifice absența (neprezentarea) în scris înainte de data audierii. Justificarea neprezentării la o dată ulterioară nu va împiedica instanța să impună o amendă martorului la ședință. Un martor ar trebui să aducă un document care să justifice neprezentarea, cu prezentarea motivelor în scris. Neprezentarea unui martor poate fi justificată din motive de boală, o călătorie de afaceri importantă sau un incident grav neprevăzut. În cazul în care se invocă o boală drept motiv pentru neprezentare ca urmare a unei citări, un medic autorizat de instanță trebuie să emită un certificat care să ateste incapacitatea martorului de a se înfățișa în instanță. Într-un astfel de caz, instanța va stabili o altă dată pentru înfățișare.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

O parte sau un martor se supune normelor de procedură civilă aplicabile de către autoritatea judiciară (instanța).

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Un act procedural realizat de către o parte după expirarea termenului este nul. Acest principiu se aplică atât termenelor legale, cât și celor judiciare. Nulitatea unui act procedural înseamnă că un act îndeplinit cu întârziere nu produce efectele juridice asociate îndeplinirii acestuia conform legilor. Un act procedural îndeplinit după expirarea termenului este nul, chiar dacă instanța nu a pronunțat încă hotărârea ca urmare a expirării termenului.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Dacă se depășește termenul, o parte poate solicita repunerea în termen printr-o cerere de reluare a procedurii.

Dacă partea a depășit termenul pentru îndeplinirea unui act procedural fără a purta nicio vină, instanța îl va repune în termen, la cerere. Însă repunerea în termen nu este admisibilă dacă nerespectarea termenului nu are nicio consecință negativă asupra părții din punct de vedere procedural. Vor fi prezentate motivele, conținând o propunere de repunere în termen, la instanța în fața căreia urma să fie îndeplinit actul în decurs de maxim o săptămână de la momentul în care a încetat motivul pentru nerespectarea termenului. Circumstanțele care justifică cererea ar trebui să fie motivate. Partea trebuie să îndeplinească actul procedural în același timp cu depunerea cererii. După un an de la termenul depășit, repunerea în termen se face doar în cazuri excepționale. Repunerea în termenul de introducere a unei căi de atac împotriva unei hotărâri de anulare a unei căsătorii sau de pronunțare a unui divorț, ori de declarare a inexistenței unei căsătorii nu este admisibilă dacă cel puțin una dintre părți s-a recăsătorit după ce hotărârea a devenit definitivă. O cerere de repunere în termen care este depusă cu întârziere sau este inadmisibilă în temeiul legii, este respinsă de către instanță. Depunerea unei cereri pentru repunerea în termen nu oprește procesul sau executarea hotărârii. Însă, în funcție de circumstanțe, instanța poate să suspende procesul sau executarea hotărârii. În cazul în care cererea este admisă, instanța poate proceda de îndată la soluționarea cauzei.

Redeschiderea procesului permite să se soluționeze din nou o cauză finalizată printr-o hotărâre definitivă. O plângere prin care se solicită redeschiderea procesului este tratată deseori ca fiind o cale de atac extraordinară care va fi utilizată pentru a contesta hotărârile definitive, spre deosebire de căile de atac ordinare (care vor fi utilizate pentru hotărâri fără caracter definitiv). Redeschiderea unui proces poate fi solicitată pe motivul că: hotărârea s-a bazat pe un document fals sau falsificat sau pe o condamnare penală care a fost ulterior anulată; sau hotărârea a fost obținută prin intermediul unei infracțiuni.

Redeschiderea procesului poate fi, de asemenea, solicitată: în cazul în care se descoperă ulterior o hotărâre definitivă privind același raport juridic sau sunt dezvăluite împrejurări de fapt ori elemente de probă care ar putea influența soluția cauzei și care nu au putut fi utilizate de către parte în procesul anterior; în cazul în care conținutul hotărârii a fost influențat de o încheiere redactată pe baza unui act normativ declarat ulterior de Curtea Constituțională ca fiind contrar [Constituției](#), unui tratat internațional ratificat sau unor legi (anulate sau modificate în conformitate cu Codul de procedură civilă).

Redeschiderea procesului nu poate fi solicitată după trecerea unui termen de zece ani de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă (cu excepția cazului în care o parte nu a fost în măsură să acționeze sau nu a fost reprezentată corespunzător).

Ultima actualizare: 27/06/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - România

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Din punct de vedere procedural, termenul de procedură, ca definiție generală este intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinite anumite acte de procedură sau dimpotrivă, este interzisă îndeplinirea unor acte de procedură. Sediul materiei este reglementat prin dispozițiile art. 180-186 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (act normativ care a intrat în vigoare la 15.02.2013).

Când vorbim de existența diverselor tipuri de termene aplicabile conform procedurii civile, acestea sunt toate clasificate, după modul în care acestea sunt stabilite, ca fiind termene legale, judecătorești sau convenționale (indiferent de natura acestora). Termenele legale sunt acelea pe care legea le stabilește în mod expres, acestea fiind în principiu fixe, astfel că nu pot fi scurte sau prelungite de judecător sau de către părți (de exemplu, termenul de 5 zile pentru înmânarea citației). În mod excepțional, legea permite prelungirea sau scurțarea unor termene legale. Termenele judecătorești sunt acelea pe care le fixează instanța în cursul soluționării proceselor, pentru înfățișarea părților, pentru audierea martorilor, pentru administrarea celorlalte probe – înscrisuri, expertize, etc. Termenele convenționale sunt acelea care pot fi fixate de către părți, în cursul judecării litigiilor, fără a fi necesară înscrisura instanței de judecată.

În funcție de caracterul lor, termenele procedurale sunt imperative (peremptorii), respectiv prohibitive (dilatatorii), primele fiind acelea în interiorul cărora trebuie îndeplinit un anumit act de procedură (de exemplu, termenele înăuntrul cărora trebuie exercitată o anumită cale de atac – apel, recurs, etc.), iar cele prohibitive sunt acelea în interiorul cărora legea interzice efectuarea oricărui act de procedură.

Un alt criteriu de clasificare al termenelor este legat de sancțiunea aplicabilă în cazul nerespectării lor, în acest caz fiind vorba de termene absolute și termene relative. Termenele absolute, în caz de nerespectare, afectează în cele din urmă validitatea actelor de procedură, în timp ce în cazul nerespectării termenelor relative, chiar dacă nu aceasta nu atrage în mod necesar o invalidare a actelor de procedură, poate determina impunerea unor sancțiuni disciplinare sau pecuniare pentru cei vinovați (termenul de pronunțare, termenul de redactare, etc.)

În sfârșit, în raport cu durata lor, termenele pot fi pe ore, pe zile, pe săptămâni, pe luni și pe ani, această clasificare fiind prezentă și în textul art. 181 din Codul de procedură civilă. În plus, există situații particulare în care legea nu determină în mod concret un anumit tip de termen (oră, zi, etc.), ci un moment până la care se poate face actul de procedură (de exemplu, cazul contestației la executare, care se poate face până la ultimul act de executare) ori prevederi care indică faptul că actul trebuie îndeplinit „neîntârziat” sau „de îndată” ori „de urgență”.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În legislația română, zilele nelucrătoare sunt toate zilele de sâmbătă și duminică, la care se adaugă zilele de sărbătoare națională (Ziua Națională – 1 decembrie, Sărbătoarea muncii – 1 Mai), plus sărbătorile religioase importante (Crăciunul – 25,26 decembrie, Paștele – 2 zile și Rusaliile – 1 zi în funcție de datele calendaristice, Adormirea Maicii Domnului – 15 august, Sf. Andrei – 30 noiembrie), Anul Nou – 1,2 ianuarie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Regulile aplicabile în materie de termene sunt cele prevăzute de art. 180-186 din Codul de procedură civilă.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Fiecare termen are un punct de plecare și un punct de împlinire, între care se situează durata.

În legătură cu punctul de plecare, art. 184 alin. 1 din Codul de procedură civilă, stabilește că termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură, dacă legea nu dispune altfel.

Există însă și cazuri în care comunicarea actului care este stabilit ca punct de plecare al termenelor poate fi înlocuit de alte acte echivalente (situații de echipolență). Astfel, comunicarea actului care face să curgă termenul este înlocuită în unele cazuri de alte acte, care constituie ele punctul de plecare al termenului (de exemplu, cererea de a se comunica actul către partea adversă, depunerea cererii de apel ori comunicarea somației de executare).

Prin derogare de la norma generală, există și situații în care termenele încep să curgă de la alte momente decât comunicarea, și anume de la pronunțare (constatarea perimării, completarea hotărârii); de la momentul încuviințării probei (pentru depunerea în termen de 5 zile a sumelor necesare sau listei de martori), de la momentul afișării unor acte (termenul de 5 zile pentru publicația de vânzare a unui imobil).

În legătură cu punctul de împlinire, acesta este definit ca fiind acela în care efectul termenului se realizează, încetând astfel posibilitatea de a mai efectua actul în vederea căruia a fost acordat termenul (în cazul termenelor imperative) ori dimpotrivă, determină/marchează nașterea dreptului de a îndeplini anumite acte de procedură (cazul termenelor prohibitive).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În intervalul cuprins între punctul de plecare și punctul de împlinire termenele curg continuu, fără posibilitatea, în principiu, de a fi întrerupte ori suspendate. Cu toate acestea, cazul de împiedicare datorită unei împrejurări mai presus de voința părții – la care se referă art. 186 din Codul de procedură civilă – constituie un motiv de întrerupere a termenelor procedurale. La acest caz se mai adaugă și alte câteva situații speciale de întrerupere: (e.g. întreruperea termenului de apel - art. 469 din Codul de procedură civilă). Totodată, legea prevede că termenul procedural poate fi și suspendat (ca în cazul termenului de perimare – art. 418 din Codul de procedură civilă). Dacă termenul s-a întrerupt potrivit art. 186 din Codul de procedură civilă, după încetarea împiedicării începe să curgă un termen invariabil de 15 zile, indiferent de durata termenului întrerupt. În caz de suspendare, cursul termenului va continua de la punctul la care s-a oprit, fiind inclus aici și timpul scurs înaintea suspendării termenului.

Potrivit art. 183 din Codul de procedură civilă, actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen. Actul depus de partea interesată înăuntrul termenului prevăzut de lege la unitatea militară ori la administrația locului de deținere unde se află această parte este, de asemenea, considerat ca făcut în termen. Recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenele pe zile se calculează, potrivit art. 181 din Codul de procedură civilă, după sistemul exclusiv, adică pe zile libere, nefiind luate în calcul nici ziua din care el începe să curgă – dies a quo – și nici ziua în care se sfârșește – dies ad quem, fiind aplicabile regulile indicate în legătură cu punctul de plecare, astfel cum au fost prezentate la punctul 4.

Termenele pe zile se socotesc întotdeauna pe zile întregi, dar actul poate fi depus numai în orele în care serviciile instanței sunt funcționale. Acest neajuns poate fi însă înlăturat prin trimiterea actului de procedură prin poștă, agentul poștal menționând data precum și modalitatea comunicării efective către destinatar. A se vedea și răspunsul de la întrebarea 4.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

De exemplu, dacă o persoană trebuie să acționeze sau i se comunică un act luni, pe data de 4 aprilie 2005 și i se cere să răspundă în termen de 14 zile de la notificare, aceasta înseamnă că va trebui să răspundă înainte de :

i. luni, 18 aprilie (zilele calendaristice) sau

ii. vineri, 22 aprilie (zilele lucrătoare) ?

Răspunsul corect este acela că numărul de zile indicat include zilele calendaristice. Persoana trebuie să acționeze efectiv până în data 18 aprilie, inclusiv.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Potrivit art. 182 din Codul de procedură civilă, termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni se sfârșesc în ziua anului, lunii sau săptămânii corespunzătoare zilei de plecare.

Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urmă a lunii.

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenul pe săptămâni, luni sau ani expiră în ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. Dacă ultima lună nu are zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul se împlinește în ultima zi a acestei luni. Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, atunci când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În Codul de procedură civilă, în art. 184 se precizează că termenul procedural se întrerupe și un nou termen începe să curgă de la data noii comunicări în următoarele cazuri:

când a intervenit moartea uneia dintre părți; în acest caz, se face din nou o singură comunicare la ultimul domiciliu al părții decedate, pe numele moștenirii, fără să se arate numele și calitatea fiecărui moștenitor;

când a intervenit moartea reprezentantului părții; în acest caz, se face din nou o singură comunicare părții.

Termenul procedural nu începe să curgă, iar dacă a început să curgă mai înainte, se întrerupe față de cel lipsit de capacitate de exercițiu ori cu capacitate de exercițiu restrânsă, cât timp nu a fost desemnată o persoană care, după caz, să îl reprezinte sau să îl asiste.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Da, există termene speciale, particulare unor domenii ale dreptului. Termenele generale de apel și recurs sunt de 30 de zile în Codul de procedură civilă. În anumite materii (proceduri speciale), spre exemplu în cazul ordonanței președințiale, termenul de apel este de 5 zile, fiind mai scurt decât termenul de drept comun pentru exercitarea căii de atac.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Răspunsul este afirmativ, în sensul că în anumite cazuri excepționale, legea permite judecătorului fie prelungirea termenului (de ex. cu 5 zile în cazul art. 469 și art. 490 din Codul de procedură civilă – în materia apelului, respectiv recursului), fie scurtarea acestuia (de ex. art. 159 din Codul de procedură civilă – în legătură cu termenul pentru înmânarea citației cu 5 zile înaintea termenului de judecată).

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Conform dispozițiilor art. 1087 din Codul de procedură civilă, în procesul civil internațional instanța aplică legea procesuală română, sub rezerva unor dispoziții exprese contrare. A se vedea și răspunsul de la întrebările 5, 11 și 16.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Așa cum s-a arătat, în cazul nerespectării unui termen absolut este afectată în cele din urmă validitatea actelor de procedură, iar în cazul nerespectării termenelor relative, chiar dacă nu atrag în mod necesar o invalidare a actelor de procedură, pot determina impunerea unor sancțiuni disciplinare sau pecuniare pentru cei vinovați (termene de pronunțare, termene de redactare, etc.)

Nerespectarea termenelor procedurale poate conduce la diferite sancțiuni, astfel:

nulitatea actului de procedură;

decăderea din termenul prevăzut pentru îndeplinire actului;

perimarea cererii adresată instanței;

prescripția dreptului de a obține executarea silită;

sancțiuni pecuniare;

sancțiuni disciplinare;

obligația de refacere sau completare a actului îndeplinit fără îndeplinirea formelor legale;

obligația de despăgubire a părții vătămate prin încălcarea formelor procedurale.

În Codul de procedură civilă, în art. 185, se precizează că, atunci când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate. În cazul în care legea oprește îndeplinirea unui act de procedură înăuntrul unui termen, actul făcut înaintea împlinirii termenului poate fi anulat la cererea celui interesat.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În Codul de procedură civilă, în art. 186, se precizează că partea care a pierdut un termen procedural va fi repusă în termen numai dacă dovedește că întârzierea se datorează unor motive temeinic justificate. Partea va îndeplini actul de procedură în cel mult 15 zile de la încetarea împiedicării, cerând totodată repunerea sa în termen. În cazul exercitării căilor de atac, această durată este aceeași cu cea prevăzută pentru exercitarea căii de atac. Cererea de repunere în termen va fi rezolvată de instanța competentă să soluționeze cererea privitoare la dreptul neexercitat în termen. Când partea este în culpă nu există remedii procedurale.

Ultima actualizare: 23/03/2015

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Slovacia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

a) Legale - durata acestora este stabilită prin lege;

b) judiciare - instanța poate prelungi un termen la cererea entității în cauză.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele nelucrătoare sunt acele zile desemnate pentru odihna lucrătorilor în timpul săptămânii și sărbătorile legale.

a) Zile nelucrătoare în Republica Slovacă: 6 ianuarie, Vinerea Mare, prima și a doua zi de Paști, 1 mai, 8 mai, 15 septembrie, 1 noiembrie, 24 decembrie, 25 decembrie, 26 decembrie.

b) Sărbători legale în Republica Slovacă: 1 ianuarie, 5 iulie, 29 august, 1 septembrie, 17 noiembrie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

a) În conformitate cu Legea nr. 160/2015, Codul de procedură civilă contradictorie (*zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok*) (denumit în continuare „CCAP”) și în absența unor dispoziții contrare, un termen pentru executarea unui act este stabilit de instanță. Ziua în care s-a produs evenimentul care determină începutul perioadei nu este inclusă în calculul perioadei stabilite în zile.

b) Un termen nu curge în ceea ce privește o persoană care și-a pierdut calitatea de parte la o procedură sau capacitatea de a acționa în justiție (articolul 119 din CCAP).

c) În cazul în care o nouă parte, un nou reprezentant legal sau tutore al unei părți se alătură în cadrul procedurii, vor curge noi termene în ceea ce îi privește, din momentul în care aceștia s-au alăturat procedurilor (articolul 120 din CCAP).

d) Un termen a fost respectat în cazul în care actul în cauză este executat în instanță sau un memoriu este înmănat unei autorități obligate să-l înainteze, în ultima zi a termenului [articolul 121 alineatul (5) din CCAP].

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Un termen începe să curgă în ziua următoare celei în care s-a produs evenimentul care determină începerea termenului.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

La calcularea termenelor sunt utilizate zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele stabilite în săptămâni, luni și ani sunt calculate, de asemenea, în funcție de zilele calendaristice.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele stabilite în săptămâni, luni sau ani se încheie la sfârșitul zilei corespunzătoare celei în care s-a produs evenimentul care determină începutul perioadei și, în cazul în care nu există o astfel de zi într-o lună, în ultima zi a lunii respective. În cazul în care un termen se încheie într-o zi de sâmbătă, duminică sau o zi de sărbătoare, ultima zi a termenului este ziua lucrătoare imediat următoare (articolul 121 din CCAP).

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În cazul în care legislația nu precizează un termen pentru executarea unui act, acesta trebuie să fie stabilit de instanță, dacă este necesar. De asemenea, o instanță poate să prelungească un termen pe care aceasta l-a stabilit [articolul 118 alineatul (2) din CCAP].

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cale de atac se introduce în termen de 15 zile de la notificarea sau comunicarea unei decizii, la instanța căreia îi este adresată (articolul 362 din CCAP).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Da, însă numai un termen referitor la interogarea informativă.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Consecința nerespectării unui termen este depășirea termenului.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

O instanță poate ierta depășirea unui termen în cazul în care nerespectarea acestuia de către o parte sau reprezentatul acesteia a fost cauzată de un motiv scuzabil care a condus la incapacitatea de a efectua un act pe care aceasta (acesta) era îndreptățită (îndreptățit) să-l execute. Cererea trebuie depusă în termen de 15 zile de la dispariția obstacolului, iar actul neefectuat trebuie să fie efectuat la momentul respectiv (articolul 122 din CCAP). Este integral la latitudinea instanței să evalueze dacă motivul pentru care partea sau reprezentatul acesteia a depășit un termen legal este sau nu scuzabil.

Ultima actualizare: 14/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.